

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2177 ze dne 22. listopadu 2017 o přístupu k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou ⁽¹⁾** 1
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2178 ze dne 22. listopadu 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 468/2010, kterým se stanoví seznam EU s plavidly provádějícími nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov** 14
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2179 ze dne 22. listopadu 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036** 25

ROZHODNUTÍ

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2180 ze dne 16. listopadu 2017 o prodloužení platnosti prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/412, kterým se členským státům povoluje stanovit dočasnou odchylku od některých ustanovení směrnice Rady 2000/29/ES, pokud jde o jasanové dřevo pocházející z Kanady nebo zpracované v Kanadě (oznámeno pod číslem C(2017) 7488)** 57
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2181 ze dne 21. listopadu 2017, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/1918 o určitých ochranných opatřeních v souvislosti s chronickým chřadnutím (oznámeno pod číslem C(2017) 7661) ⁽¹⁾** 58

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/2177

ze dne 22. listopadu 2017

o přístupu k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 9 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Základní pravidla směrnice 2012/34/EU týkající se přístupu k zařízením služeb a využívání služeb poskytovaných v těchto zařízeních, jako jsou ustanovení o právech přístupu, hlavní procesní pravidla o vyřizování žádostí a požadavky na zveřejnění informací, se vztahují na všechna zařízení služeb. Směrnice 2012/34/EU rovněž stanoví různá pravidla pro různé typy služeb poskytovaných v zařízeních služeb. Tato rozlišení by se měla odrážet také v tomto nařízení.

S ohledem na účel a oblast působnosti směrnice 2012/34/EU by se ustanovení o přístupu k službám poskytovaným v zařízeních služeb měla vztahovat pouze na služby, které souvisí s poskytováním služeb železniční dopravy.

- (2) Aby se zabránilo nepřiměřené zátěži provozovatelů méně významných zařízení služeb, zdá se být vhodné poskytnout regulačním subjektům možnost vyjmout provozovatele zařízení služeb z působnosti všech nebo některých ustanovení tohoto nařízení, pokud se regulační subjekt domnívá, že jde o zařízení bez strategického významu pro fungování trhu, s výjimkou určitých ustanovení týkajících se povinnosti zveřejnit popis zařízení služeb. Je-li příslušný trh zařízení služeb charakterizován rozmanitostí provozovatelů poskytujících srovnatelné služby ve vzájemné soutěži nebo se regulační subjekt domnívá, že by konkrétní ustanovení tohoto nařízení mohla mít negativní dopad na fungování trhu zařízení služeb, měl by být regulační subjekt rovněž oprávněn udělit takové výjimky. Mohlo by tomu tak být například tehdy, poskytuje-li železniční podnik služby jinému železničnímu podniku s cílem pomoci mu v odlehlých oblastech v rámci spolupráce, jež je nezbytná vzhledem k ekonomickým nákladům, které by mu jinak vznikly.

Regulační subjekty by měly žádosti o osvobození posuzovat jednotlivě, případ od případu. Pokud se po stížnosti týkající se přístupu k dotčenému zařízení služeb nebo k dotčené službě související s železniční dopravou regulační subjekt domnívá, že došlo ke změně okolností tak, že dříve udělená výjimka má negativní dopad na trh služeb železniční dopravy, měl by výjimku přezkoumat a mohl by ji zrušit.

Regulační subjekty by měly zajistit jednotné uplatňování výjimek ve všech členských státech; měly by vypracovat společné zásady pro uplatňování ustanovení týkajících se výjimek do data použitelnosti článku 2. Podle čl. 57 odst. 8 směrnice 2012/34/EU může, je-li to třeba, opatření, kterými se takové zásady stanoví, přijmout Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32.

Provozovatelé zařízení služeb, jež byla osvobozena od uplatňování ustanovení tohoto nařízení, nadále podléhají všem jiným pravidlům pro přístup k zařízením služeb a využívání služeb souvisejících s železniční dopravou stanoveným ve směrnici 2012/34/EU.

- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352⁽¹⁾ zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů. Toto nařízení, které stanoví podrobnosti postupu a kritéria, která mají dodržovat provozovatelé zařízení služeb a žadatelé, by se mělo uplatňovat také na zařízení přímořských i vnitrozemských přístavů související s činnostmi železniční dopravy.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798⁽²⁾ definuje povinnosti subjektu odpovědného za údržbu. Tímto nařízením by neměla být dotčena ustanovení uvedené směrnice.

- (4) Transparentnost ohledně podmínek pro přístup k zařízením služeb a službám souvisejícím s železniční dopravou a informacím o poplatcích je předpokladem pro umožnění přístupu všech žadatelů k zařízením služeb a službám poskytovaným v těchto zařízeních nediskriminačním způsobem. Skryté slevy, jež jsou sjednávány jednotlivě s každým žadatelem bez dodržování stejných zásad, by narušovaly zásadu nediskriminačního přístupu k zařízením služeb a službám souvisejícím s železniční dopravou. Informace o zásadách systémů slev poskytované v popisu zařízení služeb by však měly zohlednit požadavky na obchodní tajemství.
- (5) Směrnice 2012/34/EU požaduje, aby provozovatelé zařízení služeb poskytovali nediskriminační přístup k zařízením služeb a k službám poskytovaným v těchto zařízeních. Tato směrnice se použije v případech dodávky služeb z vlastních zdrojů stejně jako v případech služeb dodávaných provozovatelem zařízení služeb. Pokud je nezbytné napravit narušení trhu nebo nežádoucí vývoj na trhu, měl by mít regulační subjekt možnost požadovat, aby provozovatel zařízení služeb otevřel zařízení pro dodávky z vlastních zdrojů, je-li to právně a technicky proveditelné a neohrožuje-li to bezpečnost provozu.
- (6) Je-li pro přístup k zařízení služeb nezbytné projet soukromou železniční přípojkou nebo vlečkou, měl by provozovatel zařízení služeb poskytovat informace o soukromé železniční přípojce či vlečce. Takové informace by měly žadateli umožňovat pochopit koho kontaktovat, s cílem vyžádat si přístup k dané přípojce podle článku 10 směrnice 2012/34/EU.
- (7) Provozovatelé infrastruktury by měli usnadňovat sběr informací o zařízeních služeb a zmírňovat administrativní zátěž provozovatelů zařízení služeb poskytnutím vzoru na snadno přístupném místě, jako je jejich internetový portál. Tento vzor by měl být vypracován železničním odvětvím a regulačními subjekty po konzultaci s provozovateli zařízení služeb. Provozovatelé zařízení služeb mají povinnost poskytnout provozovatelům infrastruktury všechny příslušné informace podle čl. 31 odst. 10 a přílohy IV bodu 6 směrnice 2012/34/EU. Hlavním provozovatelem infrastruktury, kterému má být poskytnut popis zařízení služeb v případě, že provozovatel infrastruktury, k jehož síti je dotčené zařízení napojeno, je osvobozen od povinnosti zveřejňovat zprávu o síti, by měl být provozovatel stanovený členským státem za účelem zapojení do sítě uvedené v článku 7f směrnice 2012/34/EU.
- (8) Za rozhodování o podmínkách přístupu k zařízení služeb, přidělování kapacity v zařízení služeb a dodávání služeb souvisejících s železniční dopravou v zařízení mohou být odpovědné různé subjekty. V takových případech je nutné považovat všechny dotčené subjekty za provozovatele zařízení služeb ve smyslu směrnice 2012/34/EU. Kromě toho by každý z nich měl splňovat požadavky tohoto nařízení na část, za kterou je odpovědný. Pokud zařízení vlastní, řídí a provozuje několik subjektů, měly by být za provozovatele zařízení služeb považovány pouze subjekty přímo odpovědné za poskytování informací a rozhodování o žádostech o přístup k zařízení služeb a používání služeb souvisejících s železniční dopravou.
- (9) Současná praxe ukazuje, že v mnoha případech žádají o přístup k zařízením služeb žadatelé, jako jsou zasilatelé a dopravci. Železniční podnik určený žadatelem však často nemá s provozovatelem zařízení služeb smluvní vztah. Mělo by proto být objasněno, že pokud vnitrostátní právo stanovuje tuto možnost, měly by mít za

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352 ze dne 15. února 2017, kterým se zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů (Úř. věst. L 57, 3.3.2017, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102).

podmínek stanovených v tomto nařízení právo žádat o přístup k zařízením služeb nejen železniční podniky, ale rovněž jiní žadatelé. Provozovatelé takových zařízení služeb by měli být tímto nařízením vázáni bez ohledu na to, zda jsou ve smluvním vztahu s železničním podnikem nebo s jiným žadatelem oprávněným požadovat kapacitu v zařízení služeb v souladu s vnitrostátním právem.

- (10) Trasy vlaků a kapacita v zařízeních služeb jsou často přidělovány různými subjekty. Je proto důležité, aby tyto subjekty mezi sebou komunikovaly, aby se ujistily, že plánované trasy vlaků a plánované časy v zařízení služeb jsou v souladu, aby umožňovaly hladký a účinný provoz vlaků. Totéž by mělo platit pro situace, kdy žadatel požaduje v zařízení služby související s železniční dopravou, jež jsou poskytovány různými poskytovateli. Pro služby, které přímo nesouvisejí s kapacitou infrastruktury, by taková spolupráce nebyla požadována.
- (11) Výměna údajů o sledování polohy a pohybu a předpokládaných časech příjezdu a odjezdu mezi subjekty, které objednávají služby dopravy, železničními podniky a terminály by měla přispět k lepší kvalitě služeb a nákladové efektivnosti v logistickém řetězci.
- (12) Požadavek zpřístupnit orientační informace o dostupné kapacitě zařízení služeb v reálném čase na společném internetovém portálu by mohl být splněn poskytováním informací, zda je zařízení plné, má omezenou zbývající kapacitu nebo má dostatečnou zbývající kapacitu, aby vyhovělo všem typům žádostí. Pro služby jako je údržba, při kterých musí být vozidlo vyřazeno z provozu po delší dobu, nemusí být takové informace potřebné. Maximální provozní kapacita může být nižší než maximální teoretická kapacita. Důvodem je, že odpovídající dodatečný čas může být potřeba pro umožnění spolehlivých služeb za situací, jakými jsou např. opožděný příjezd vlaku do zařízení nebo narušení provozu. Údaj o kapacitě by měl odkazovat na dostupnou provozní kapacitu.
- (13) Provozovatelé zařízení služeb by neměli zavazovat žadatele, aby zakoupili služby nabízené v zařízení, které žadatel nepotřebuje. Tato zásada by však neměla znamenat, že žadatel může provozovatele zařízení nutit, aby ve svých prostorách, kde nabízí příslušnou službu způsobem, který je v souladu se směrnicí 2012/34/EU a tímto nařízením, souhlasil s dodávkami z vlastních zdrojů.
- (14) Když provozovatel zařízení služeb obdrží žádost, která je v rozporu s jinou žádostí nebo již přidělenou kapacitou, měl by nejprve ověřit, zda by bylo možné další žádosti vyhovět navržením jiného času, změnou přiděleného času, pokud s tím dotčený žadatel souhlasí, nebo přijetím opatření, která umožní zvýšit kapacitu zařízení. Provozovatel by neměl být povinen přijímat opatření, jako jsou změna provozní doby nebo opatření, která by pro zvýšení kapacity zařízení vyžadovala investici. Pokud se však žadatel zaručí, že uhradí náklady na investici nebo další vzniklé náklady na provoz, provozovatel zařízení služeb by měl tuto možnost zvážit.
- (15) Neumožnil-li koordinační postup sladění kolidujících žádostí, může provozovatel zařízení služeb k rozhodnutí mezi kolidujícími žádostmi použít kritéria přednosti. Tato kritéria by měla být nediskriminační a transparentní a měla by být zveřejněna v popisu zařízení služeb, jenž podléhá přezkumu regulačního subjektu.
- (16) Pojem „přijatelná alternativa“ zahrnuje různé prvky, včetně zejména fyzikálních a technických vlastností, jakými jsou umístění zařízení, přístup po silnici, železnici, vodní cestou nebo veřejnou dopravou, průjezdný průřez, délka tratě a elektrifikace; provozních vlastností jako provozní doby, kapacity v zařízení a jeho okolí, požadavků na školení řidičů, rozsahu a typu nabízených služeb; přitažlivosti a konkurenceschopnosti služeb dopravy, k nimž patří trasy, návaznosti na jiné druhy dopravy a doba přepravy; a ekonomické aspekty jako dopad na provozní náklady a ziskovost zamýšlených služeb.
- (17) Vybudování zařízení služeb vyžaduje značné investice a síťový charakter železnic znamená, že existují omezení toho, kde lze zařízení postavit; v důsledku toho nelze mnohá zařízení služeb snadno duplikovat. Pokud by žádostem o přístup k zařízení nebylo po koordinačním postupu možno vyhovět a zařízení by bylo blízko přetížení, regulační subjekty by měly mít možnost žádat provozovatele zařízení služeb, aby zavedli opatření s cílem optimalizovat využívání zařízení. Provozovatel zařízení služeb by měl stanovit vhodná opatření pro dosažení tohoto cíle. Ta by mohla zahrnovat například finanční sankce, jež zaplatí žadatelé, kteří nevyužijí udělených práv přístupu, nebo požadavek na žadatele, aby se vzdali práv přístupu k zařízení služeb nebo k službám souvisejícím s železniční dopravou, pokud těchto práv opakovaně a úmyslně nevyužili nebo způsobili narušení provozu zařízení služeb či jiného žadatele.

- (18) S cílem co nejlépe využívat stávajících zařízení by provozování zařízení, která nebyla využívána po dobu nejméně dvou let, mělo být veřejně nabídnuto k nájmu nebo pronájmu, vyjádří-li železniční podnik zájem o využívání dotčeného zařízení na základě prokázaných potřeb. Zúčastnit se zadávacích řízení a předložit nabídku na převzetí provozování zařízení by měly mít možnost všechny hospodářské subjekty, které mají zájem dotyčné zařízení provozovat. Zadávací řízení však nemusí být zahájeno, probíhá-li formální postup s cílem zrušit přidělení areálu pro účely železnice a zařízení je rekonstruováno pro jiné účely než využívání jako zařízení služeb.
- (19) Toto nařízení stanoví soubor nových pravidel pro provozovatele zařízení služeb. Uvedení provozovatelé potřebují čas, aby upravili své stávající vnitřní postupy za účelem zajištění plného dodržování všech požadavků tohoto nařízení. Nařízení by se proto mělo uplatňovat teprve od 1. června 2019. To znamená, že popis zařízení služeb vyžadovaný podle článku 4 nebo odkaz na příslušné informace bude muset být poprvé připraven a zahrnut do zprávy o síti teprve pro jízdní řád začínající v prosinci 2020.
- (20) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru pro jednotný evropský železniční prostor,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví podrobný postup a kritéria, která se mají dodržovat pro přístup k službám, jež mají být poskytovány v zařízeních služeb uvedených v příloze II bodech 2, 3 a 4 směrnice 2012/34/EU.

Odkazují-li ustanovení tohoto nařízení na žadatele, rozumí se tím odkaz na železniční podniky. Opravňuje-li vnitrostátní právo žádat přístup k zařízením služeb a službám souvisejícím s železniční dopravou jiné žadatele než železniční podniky, použijí se příslušná ustanovení tohoto nařízení v souladu s vnitrostátním právem rovněž na tyto žadatele.

Článek 2

Výjimky

1. Provozovatelé zařízení služeb uvedených v odstavci 2 mohou žádat o osvobození od uplatňování všech nebo některých ustanovení tohoto nařízení s výjimkou čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a m) a článku 5.

Provozovatelé zařízení služeb, která slouží výhradně pro využívání provozovateli historických železnic pro jejich vlastní účely, mohou žádat o osvobození od uplatňování všech ustanovení tohoto nařízení.

Tyto žádosti se předkládají regulačnímu subjektu a musí být řádně zdůvodněné.

2. Regulační subjekty se mohou rozhodnout osvobodit provozovatele zařízení služeb, kteří provozují tato zařízení služeb nebo poskytují tyto služby:

- zařízení služeb nebo služby, jež nemají žádný strategický význam pro fungování trhu se službami železniční dopravy, zejména pokud jde o míru využití zařízení, typ a objem dopravy, na něž by to mohlo mít vliv, a typ služeb nabízených v zařízení,
- zařízení služeb nebo služby, jež jsou provozovány nebo poskytovány v konkurenčním tržním prostředí s rozmanitostí konkurentů poskytujících srovnatelné služby,
- zařízení služeb nebo služby, u kterých by uplatňování tohoto nařízení mohlo mít negativní dopad na fungování trhu se zařízeními služeb.

3. Regulační subjekty zveřejní všechna rozhodnutí udělující výjimku uvedenou v odstavci 2 na svých internetových stránkách do dvou týdnů po přijetí rozhodnutí.

4. Nejsou-li kritéria pro udělení výjimky uvedená v odstavci 2 již plněna, regulační subjekt výjimku zruší.
5. Regulační subjekty vypracují a zveřejní společné zásady rozhodování pro uplatnění kritérií uvedených v odstavci 2.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „základní službou“ se rozumí služba poskytovaná v kterémkoli ze zařízení služeb uvedeném v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU;
- 2) „službou související s železniční dopravou“ se rozumí základní, doplňková nebo pomocná služba uvedená v příloze II bodech 2, 3 a 4 směrnice 2012/34/EU;
- 3) „popisem zařízení služeb“ se rozumí dokument, který obsahuje podrobné informace nezbytné pro přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou;
- 4) „kapacitou zařízení služeb“ se rozumí kapacita používání zařízení služeb a poskytování služeb za určitou dobu s přihlédnutím k času potřebnému pro přístup a opuštění zařízení služeb;
- 5) „koordinacím postupem“ se rozumí postup, pomocí kterého se provozovatel zařízení služeb a žadatelé pokoušejí řešit situace, v nichž se potřeby přístupu k zařízení služeb nebo k službám souvisejícím s železniční dopravou týkají stejné kapacity zařízení služeb a jsou v rozporu;
- 6) „propojenými zařízeními služeb“ se rozumí zařízení služeb, jež spolu sousedí a vyžadují průjezd jedním z nich, aby se dosáhlo druhého;
- 7) „kontrolujícím subjektem“ se rozumí subjekt nebo podnik, který vykonává přímou či nepřímou kontrolu nad provozovatelem zařízení služeb a je rovněž aktivní a má dominantní postavení na vnitrostátních trzích služeb železniční dopravy, pro něž je zařízení využíváno, nebo vykonává přímou či nepřímou kontrolu nad provozovatelem zařízení služeb a železničním podnikem, který má takové postavení;
- 8) „dodávkou služeb z vlastních zdrojů“ se rozumí situace, kdy železniční podnik sám provádí službu související s železniční dopravou v prostorách zařízení služeb provozovatele za předpokladu, že přístup k využívání zařízení železničním podnikem pro dodávky služeb z vlastních zdrojů je právně a technicky proveditelný, neohrožuje bezpečnost provozu a provozovatel dotčeného zařízení služeb takovou možnost nabízí;
- 9) „přeměnou“ se rozumí formální postup, kterým se mění účel zařízení služeb pro využívání jiné než poskytování služeb souvisejících s železniční dopravou;
- 10) „žádostí *ad hoc*“ se rozumí žádost o přístup k zařízení služeb nebo ke službě související s železniční dopravou, která je spojená s *ad hoc* žádostí o trasu pro jednotlivou trasu vlaku uvedenou v čl. 48 odst. 1 směrnice 2012/34/EU;
- 11) „pozdní žádostí“ se rozumí žádost o přístup k zařízení služeb nebo ke službě související s železniční dopravou předložená po uplynutí lhůty pro předkládání žádostí stanovené provozovatelem daného zařízení.

Článek 4

Popis zařízení služeb

1. Provozovatelé zařízení služeb vypracují popis zařízení služeb pro zařízení služeb a služby, za které jsou odpovědní.
2. Popis zařízení služeb zahrnuje v míře vyžadované tímto nařízením nejméně tyto informace:
 - a) seznam všech zařízení, ve kterých jsou poskytovány služby související s železniční dopravou včetně informací o jejich umístění a provozní době;

- b) hlavní kontaktní údaje provozovatele zařízení služeb;
- c) popis technických vlastností zařízení služeb, jako jsou vlečky nebo posunovací a seřaďovací tratě, technické vybavení pro nakládku a vykládku, mytí a údržbu a dostupná skladovací kapacita; informace o soukromých železničních přípojkách a vlečkách, jež nejsou součástí železniční infrastruktury, ale jsou potřebné k získání přístupu k zařízením služeb, která mají zásadní význam pro poskytování služeb železniční dopravy;
- d) popis všech služeb souvisejících s železniční dopravou, jež jsou v zařízení poskytovány, a jejich typu (základní, doplňkové nebo pomocné);
- e) možnost dodávky služeb souvisejících s železniční dopravou z vlastních zdrojů a podmínky, které pro ni platí;
- f) informace o postupech pro vyžádání přístupu k zařízení služeb nebo k službám poskytovaným v zařízení či k obojímu, včetně lhůt pro předkládání žádostí a pro jejich zpracování;
- g) u zařízení služeb provozovaných několika provozovateli nebo kde jsou služby související s železniční dopravou poskytovány několika provozovateli údaj, zda musí být předloženy samostatné žádosti pro přístup k zařízením a k dotčeným službám;
- h) informace o minimálním obsahu a formátu žádosti o přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou nebo vzor takové žádosti;
- i) přinejmenším v případě zařízení služeb provozovaných a služeb souvisejících s železniční dopravou poskytovaných provozovateli přímo nebo nepřímo ovládanými kontrolujícím subjektem vzorové smlouvy o přístupu a všeobecné podmínky;
- j) v příslušných případech informace o podmínkách používání IT systémů provozovatele, musí-li žadatelé tyto systémy používat, a pravidla týkající se ochrany citlivých a obchodních údajů;
- k) popis koordinačního postupu a regulačních opatření uvedených v článku 10 a kritérií přednosti uvedených v článku 11;
- l) informace o změnách technických vlastností a dočasných omezeních kapacity zařízení služeb, jež by mohly mít zásadní dopad na provoz zařízení služeb včetně naplánovaných prací;
- m) informace o poplatcích za získání přístupu k zařízením služeb a za využití každé služby související s železniční dopravou, která je v nich poskytována;
- n) informace o zásadách systémů slev nabízených žadatelům při dodržení požadavků na obchodní tajemství.

Článek 5

Zveřejnění popisu zařízení služeb

1. Provozovatelé zařízení služeb bezplatně zveřejní popis zařízení služeb jedním z těchto způsobů:
 - a) zveřejněním na svém internetovém portálu nebo na společném internetovém portálu a poskytnutím odkazu, jenž má být zahrnut ve zprávě o síti, provozovatelům infrastruktury;
 - b) poskytnutím příslušných informací připravených ke zveřejnění, které mají být zahrnuty ve zprávě o síti, provozovatelům infrastruktury.

Je-li provozovatel infrastruktury, k jehož síti je zařízení napojeno, osvobozen od povinnosti zveřejnit zprávu o síti podle čl. 2 odst. 3 nebo 4 směrnice 2012/34/EU, provozovatel zařízení služeb poskytne příslušný odkaz nebo informace připravené ke zveřejnění hlavnímu provozovateli infrastruktury.

2. Provozovatelé infrastruktury uvedou ve zprávě o síti nebo na svém internetovém portálu lhůtu pro poskytnutí informací nebo odkazu, jenž má být zveřejněn ve zprávě o síti, aby mohly být zveřejněny do data uvedeného v čl. 27 odst. 4 směrnice 2012/34/EU.

Provozovatelé infrastruktury poskytnou společný vzor, jenž mohou provozovatelé zařízení služeb používat pro předložení informací a který do 30. června 2018 vypracuje železniční odvětví ve spolupráci s regulačními subjekty. Vzor bude podle potřeby revidován a aktualizován.

3. Provozovatelé zařízení služeb aktualizují popis zařízení služeb dle potřeby. Informují včas žadatele, kteří již požádali o přístup nebo se zaregistrovali k odběru jedné nebo více služeb v zařízení služeb, o všech příslušných změnách v popisu zařízení.

4. V případě zařízení služeb provozovaného několika provozovateli zařízení služeb, nebo kde jsou služby v zařízení poskytovány několika dodavateli, musí se tito provozovatelé nebo dodavatelé navzájem koordinovat, aby:

- a) zpřístupnili své popisy zařízení služeb na jednom místě; nebo
- b) uvedli ve svých popisech zařízení služeb všechny provozovatele zařízení služeb odpovědné za rozhodování o žádostech o přístup k zařízení nebo k službám souvisejícím s železniční dopravou poskytovaným v tomtéž zařízení služeb.

Není-li koordinace úspěšná, může regulační subjekt přijmout rozhodnutí určující jednoho z provozovatelů zařízení služeb, aby dodržel požadavek stanovený v prvním pododstavci. Veškeré příslušné náklady se rozdělí mezi všechny dotčené provozovatele zařízení služeb.

5. Povinnost uvedená v odstavci 1 a článku 4 se splní způsobem, který je přiměřený velikosti, technickým vlastnostem a významu dotčeného zařízení služeb.

Článek 6

Doplňující informace

1. Regulační subjekt může vyžadovat, aby provozovatelé zařízení služeb zdůvodnili, proč určují službu související s železniční dopravou jako základní, doplňkovou nebo pomocnou.
2. Na požádání žadatele poskytnou provozovatelé zařízení služeb uvedených v příloze II bodě 2 písm. a) až g) směrnice 2012/34/EU orientační informace o dostupné kapacitě zařízení služeb.
3. Pokud je to s vynaložením přiměřeného ekonomického úsilí technicky možné, zpřístupní provozovatelé zařízení služeb informace uvedené v odstavci 2 tohoto článku a informace uvedené v čl. 4 odst. 2 bodě 1 v reálném čase prostřednictvím společného internetového portálu.

Článek 7

Spolupráce při přidělování kapacity zařízení služeb a jejím využívání

1. Žadatelé předloží své žádosti o přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou v souladu s lhůtami stanovenými provozovateli zařízení služeb. Při stanovení těchto lhůt věnují provozovatelé zařízení služeb uvedených v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU v příslušných případech náležitou pozornost harmonogramům a kritériím přednosti stanoveným provozovateli infrastruktury pro proces plánování, aby se zabránilo nesrovnalostem.
2. Pokud je to nezbytné, provozovatelé zařízení služeb uvedených v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU a provozovatelé infrastruktury spolupracují s cílem zajistit, aby přidělování kapacity infrastruktury a zařízení služeb byla v souladu. Povinnost spolupráce platí také pro provozovatele propojených zařízení služeb. Dotčení žadatelé se mohou na požádání na této spolupráci podílet. Žadatelé mohou rovněž požadovat účast subjektů odpovědných za poskytování přístupu k soukromým železničním přípojkám a vlečkám potřebným k získání přístupu k zařízením služeb, která mají zásadní význam pro poskytování služeb železniční dopravy, jež jsou předmětem spolupráce.

Požaduje-li žadatel poskytnutí doplňkových nebo pomocných služeb uvedených v příloze II bodech 3 a 4 směrnice 2012/34/EU nabízených v zařízení jedním nebo několika provozovateli zařízení služeb jinými než provozovatel odpovědný za poskytování přístupu k zařízení, žadatel může požadovat účast všech provozovatelů zařízení služeb na spolupráci na poskytování těchto služeb.

Dokud probíhá proces plánování prováděný provozovatelem infrastruktury, žádosti o přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou nesmí být zamítány z důvodu, že požadovaná trasa vlaku ještě nebyla přidělena. Dotčení provozovatelé zařízení služeb uvedených v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU a provozovatelé infrastruktury se však musí snažit o soulad svých příslušných rozhodnutí.

3. Provozovatelé zařízení služeb, provozovatelé infrastruktury a žadatelé v příslušných případech spolupracují na zajištění účinného provozu vlaků do a ze zařízení služeb. V případě vlaků využívajících terminály železniční přepravy, včetně vlaků v námořních nebo vnitrozemských přístavech, zahrnuje tato spolupráce výměnu informací o sledování polohy a pohybu vlaku a – jsou-li k dispozici – o předpokládaných časech příjezdu a odjezdu v případě zpoždění a narušení.
4. Provozovatelé zařízení služeb na požádání regulačního subjektu písemně prokazují za poslední tři roky, že splnili požadavky na spolupráci v souladu s tímto článkem.

Článek 8

Žádosti o přístup k zařízením služeb a využití služeb souvisejících s železniční dopravou

1. Žádosti o přístup k zařízením služeb a využití služeb souvisejících s železniční dopravou mohou předkládat žadatelé.
2. Ve svých žádostech uvedou žadatelé zařízení služeb nebo služby související s železniční dopravou, ke kterým žádají přístup, či obojí. Provozovatelé zařízení služeb nesmí podmiňovat přístup k zařízení nebo poskytnutí služby související s železniční dopravou povinným nákupem jiných služeb, které nesouvisejí s požadovanou službou.
3. Provozovatel zařízení služeb potvrdí přijetí žádosti bez zbytečného odkladu. Neobsahuje-li žádost všechny informace vyžadované podle popisu zařízení služeb a nezbytné k přijetí rozhodnutí, provozovatel dotčeného zařízení služeb o tom informuje žadatele a stanoví přiměřenou lhůtu pro předložení chybějících informací. Nejsou-li tyto informace předloženy v uvedené lhůtě, žádost může být zamítnuta.

Článek 9

Odpověď na žádosti

1. Po obdržení všech nezbytných informací odpoví provozovatel zařízení služeb na žádosti o přístup k poskytnutí služeb v zařízeních služeb uvedených v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU v přiměřené lhůtě stanovené regulačním subjektem podle čl. 13 odst. 4 směrnice 2012/34/EU. Pro různé typy zařízení služeb a/nebo služby mohou být stanoveny různé lhůty.
2. Odpověděl-li provozovatel zařízení služeb nabídkou přístupu k zařízení služeb, dotyčná nabídka musí platit po přiměřenou dobu, kterou uvádí a která zohlední podnikatelské potřeby žadatele.
3. Regulační subjekty stanoví lhůty pro odpověď na žádosti předložené žadateli podle čl. 13 odst. 4 směrnice 2012/34/EU před zveřejněním první zprávy o síti s výhradou pravidel tohoto prováděcího nařízení, aby zajistily soulad s čl. 27 odst. 4 směrnice 2012/34/EU.
4. Při stanovení lhůt podle čl. 13 odst. 4 směrnice 2012/34/EU pro žádosti *ad hoc* týkající se přístupu k zařízením služeb a službám uvedených v příloze II bodě 2 písm. a) až d) a f) až i) přihlédnou regulační subjekty ke lhůtám stanoveným v čl. 48 odst. 1 směrnice 2012/34/EU. Nedefinovaly-li regulační subjekty lhůty pro tyto *ad hoc* žádosti, provozovatel zařízení služeb odpoví na žádosti ve lhůtách stanovených v čl. 48 odst. 1 směrnice.

Definoval-li provozovatel zařízení služeb roční lhůtu pro předkládání žádostí o přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou uvedeným v příloze II bodě 2 písm. a) až d) a f) až i), lhůty pro odpověď na pozdní žádosti definované regulačním subjektem zohlední lhůty použité provozovateli infrastruktury pro zpracování těchto žádostí.

Pro zařízení služeb a služby související s železniční dopravou uvedené v příloze II bodě 2 písm. e) začíná lhůta běžet, jakmile byla posouzena technická kompatibilita vozového parku s těmito zařízeními a vybavením a žadatel o tom byl informován.

5. Provozovatelé zařízení služeb poskytující doplňkové a pomocné služby uvedené v příloze II bodech 3 a 4 směrnice 2012/34/EU odpovídají na žádosti o tyto služby ve lhůtě stanovené regulačním subjektem nebo – pokud tato lhůta nebyla stanovena – v přiměřené lhůtě. Pokud žadatel předloží žádosti *ad hoc* o několik služeb souvisejících s železniční dopravou poskytovaných v jednom zařízení služeb a uvede, že použitelné je pouze jejich souběžné přidělení, všichni dotčení provozovatelé zařízení služeb včetně dodavatelů doplňkových a pomocných služeb uvedených v příloze II bodech 3 a 4 odpoví na tyto žádosti v přiměřené lhůtě uvedené v odstavci 4.

Pro služby související s železniční dopravou uvedené v příloze II bodě 4 písm. e) začíná lhůta běžet, jakmile byla posouzena technická kompatibilita vozového parku se zařízeními a vybavením a žadatel o tom byl informován.

6. Se souhlasem dotčeného žadatele mohou být lhůty uvedené v odstavcích 3, 4 a 5 prodlouženy.

7. Práva přístupu k železniční infrastruktuře a službám souvisejícím s železniční dopravou se nesmí převádět na jiné žadatele.

8. Nemá-li žadatel v úmyslu využít práva přístupu k zařízení služeb nebo ke službě související s železniční dopravou uděleného provozovatelem zařízení služeb, informuje bez zbytečného odkladu dotčeného provozovatele.

Článek 10

Koordinační postup

1. Obdrží-li provozovatel zařízení služeb uvedeného v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU žádost o přístup k zařízení služeb nebo poskytnutí služby, jež je v rozporu s jinou žádostí nebo se týká již přidělené kapacity zařízení služeb, pokusí se zajistit nejlepší možné uspokojení všech žádostí pomocí diskuze a koordinace s dotčenými žadateli. Jsou-li tyto služby v zařízení nabízeny a požadovány žadatelem, zapojí tato koordinace rovněž dodavatele doplňkových a pomocných služeb uvedených v příloze II bodech 3 a 4 směrnice 2012/34/EU. Jakákoli změna již udělených práv přístupu podléhá souhlasu dotčeného žadatele.

2. Provozovatelé zařízení služeb uvedených v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU nesmí zamítnout žádosti o přístup ke svým zařízením služeb nebo poskytnutí služby ani uvádět žadateli přijatelné alternativy, je-li kapacita, která odpovídá potřebám žadatele, dostupná v jejich zařízení služeb nebo se očekává, že se stane dostupnou během koordinačního postupu či po něm.

3. Provozovatelé zařízení služeb posoudí různé možnosti, které jim umožní vyhovět kolidujícím žádostem o přístup k zařízení služeb nebo poskytnutí služby v zařízení služeb. Tyto možnosti zahrnou v případě nutnosti opatření pro maximalizaci kapacity dostupné v zařízení v míře, ve které to nevyžaduje dodatečné investice do zdrojů nebo zařízení. Tato opatření mohou zahrnovat:

- návrh alternativního harmonogramu,
- je-li to možné, změnu provozní doby nebo rozvržení práce na směny,
- umožnění přístupu k zařízení pro dodávky služeb z vlastních zdrojů.

4. Žadatelé a provozovatelé zařízení služeb mohou společně požádat regulační subjekt, aby se zapojil do koordinačního postupu jako pozorovatel.

5. Nebylo-li možno žádosti o přístup k zařízení služeb uvedenému v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU po koordinačním postupu vyhovět a zařízení služeb je blízko přetížení, regulační subjekt může provozovatele zařízení služeb požádat, aby přijal opatření s cílem umožnit vyhovění dalším žádostem o přístup k jeho zařízení. Taková opatření musí být transparentní a nediskriminační.

Článek 11

Kritéria přednosti

Provozovatelé zařízení služeb mohou stanovit kritéria přednosti pro přidělování kapacity v případě kolidujících žádostí o přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou, nemůže-li být těmto žádostem vyhověno po koordinačním postupu.

Tato kritéria přednosti musí být nediskriminační a objektivní a musí být zveřejněna v popisu zařízení služeb v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. k). Zohlední účel zařízení, účel a povahu dotčených služeb železniční dopravy a cíl zajištění účinného využívání dostupné kapacity.

Kritéria přednosti mohou rovněž zohlednit následující aspekty:

- stávající smlouvy,
- záměr a schopnost využít požadovanou kapacitu, včetně dřívějšího nevyužití, došlo-li k němu, veškeré přidělené kapacity nebo její části a důvodů nevyužití,
- již přidělené trasy vlaků spojené s požadovanými službami;
- kritéria přednosti pro přidělování tras vlaků,
- včasné předložení žádostí.

Článek 12

Přijatelné alternativy

1. Nemůže-li být žádosti o přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou po koordinačním postupu vyhověno, provozovatel zařízení služeb uvedeného v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU informuje bez zbytečného odkladu dotčeného žadatele a na jeho žádost regulační subjekt. Členské státy mohou vyžadovat, aby regulační subjekt byl informován i bez této žádosti.

2. Nelze-li žádosti vyhovět, provozovatel zařízení služeb uvedeného v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU a žadatel společně posuzují, zda existují přijatelné alternativy umožňující provozovat příslušnou nákladní či osobní dopravu po stejných nebo alternativních trasách za ekonomicky přijatelných podmínek. Od žadatele se nepožaduje, aby prozradil svou obchodní strategii.

3. Provozovatel zařízení služeb uvede pro účely odstavce 2 možné alternativy, v příslušných případech včetně v jiných členských státech, na základě jiných popisů zařízení služeb, informací zveřejněných na společném internetovém portálu podle článku 5 a veškerých informací poskytnutých žadatelem. Při navrhování možných alternativ se v míře, ve které je může posoudit provozovatel zařízení služeb, zohlední přinejmenším tato kritéria:

- nahraditelnost provozních vlastností alternativním zařízením služeb,
- nahraditelnost fyzikálních a technických vlastností alternativním zařízením služeb,
- jasný dopad na přitažlivost a konkurenceschopnost služby železniční dopravy zamýšlenou žadatelem,
- předpokládané dodatečné náklady žadatele.

Provozovatel zařízení služeb respektuje obchodní tajemství, pokud jde o informace poskytnuté žadatelem.

4. Nejsou-li informace o kapacitě navrhované alternativy veřejně dostupné, žadatel si je ověří.

Žadatel posoudí, zda by mu využití navrhované alternativy umožnilo provozovat zamýšlenou dopravní službu za ekonomicky přijatelných podmínek. Informuje provozovatele zařízení služeb o výsledku svého posouzení ve společně dohodnuté lhůtě.

5. Žadatel může požádat provozovatele zařízení služeb, aby neuváděl přijatelné alternativy a neprováděl přípravu na společné posouzení.

Článek 13

Zamítnutí přístupu

1. Dojdou-li provozovatel zařízení služeb uvedeného v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU a žadatel k závěru, že neexistuje žádná přijatelná alternativa a po koordinačním postupu není možné vyhovět žádosti o přístup k zařízení služeb nebo poskytnutí služby v něm, může provozovatel zařízení služeb žádost zamítnout.

Nemohou-li se provozovatel zařízení služeb a žadatel shodnout na přijatelné alternativě, může provozovatel zařízení služeb žádost zamítnout a uvést alternativy, které považuje za přijatelné.

Žadatel může podat stížnost regulačnímu subjektu podle čl. 13 odst. 5 směrnice 2012/34/EU.

2. Pokud provozovatel zařízení služeb a žadatel společně určili přijatelné alternativy, provozovatel zařízení služeb může žádost zamítnout.

3. Provozovatelé zařízení služeb uvedeného v čl. 13 odst. 3 směrnice 2012/34/EU zdůvodní žadateli písemně, proč žádosti nebylo možno po koordinačním postupu vyhovět a proč se na základě dostupných informací domnívají, že každá navrhovaná alternativa splňuje požadavky žadatele a je přijatelná.

4. Provozovatel zařízení služeb, který zamítne žádost, doloží regulačnímu subjektu a žadateli na požádání důvody zamítnutí, včetně posuzovaných alternativ a výsledku koordinačního postupu.

5. V případech uvedených v čl. 12 odst. 5 může provozovatel zařízení služeb žádost zamítnout bez splnění požadavků stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku.

6. Pokud žadatel opakovaně neplatil za již udělená a využívaná práva přístupu, provozovatel zařízení služeb může požadovat finanční záruky, aby chránil svá oprávněná očekávání ohledně budoucích výnosů a využití zařízení. Informace o těchto zárukách se zveřejní v popisu zařízení služeb.

Článek 14

Stížnosti

Podá-li žadatel stížnost regulačnímu subjektu podle čl. 13 odst. 5 směrnice 2012/34/EU, dotýčný regulační subjekt zohlední při posuzování dopadu každého rozhodnutí, které může přijmout, aby žadateli udělil přiměřenou část kapacity, přinejmenším tyto skutečnosti, jsou-li v daném případě relevantní:

- smluvní povinnosti a životaschopnost obchodních modelů ostatních dotčených uživatelů zařízení služeb,
- celkový objem kapacity zařízení služeb již přidělený ostatním dotčeným uživatelům,
- investice vložené do zařízení ostatními dotčenými uživateli;
- dostupnost přijatelných alternativ jak vyhovět potřebám ostatních dotčených uživatelů, včetně alternativ v jiných členských státech v případě mezinárodní železniční dopravy,
- životaschopnost obchodního modelu provozovatele zařízení služeb,
- práva přístupu k propojující infrastruktuře.

Článek 15

Nevyužívaná zařízení

1. Zařízení služeb uvedená v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU, jež nebyla využívána po dobu nejméně dvou po sobě jdoucích let, podléhají vyjádření zájmu a nájmu nebo pronájmu. Informace o nevyužívaných zařízeních se zveřejní v souladu s článkem 5.

2. Dvouleté období uvedené v odstavci 1 začne dnem následujícím po dni, ve kterém byla v dotčeném zařízení služeb naposled poskytnuta služba související s železniční dopravou.

3. Žadatel, který má zájem o využívání zařízení služeb uvedeného v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU, jež nebylo využíváno po dobu nejméně dvou po sobě jdoucích let, vyjádří svůj zájem písemně provozovateli dotčeného zařízení a informuje o tom regulační subjekt. Takové vyjádření zájmu prokazuje potřeby dotčeného železničního podniku. Provozovatel zařízení služeb se může rozhodnout obnovit provoz způsobem, který uspokojuje prokázané potřeby železničního podniku.

4. Neprovozuje-li dotyčné zařízení vlastník zařízení služeb, provozovatel dotyčného zařízení informuje vlastníka o vyjádření zájmu do deseti dnů po jeho obdržení. Vlastník zařízení učiní veřejnou nabídku na jeho provozování formou nájmu nebo pronájmu, v celém rozsahu nebo částečně, pokud se provozovatel zařízení služeb po vyjádření zájmu nerozhodl obnovit provoz.

5. Před takovým zveřejněním může vlastník zařízení služeb umožnit provozovateli zařízení služeb, aby do čtyř týdnů předložil své připomínky k danému zveřejnění. Provozovatel může proti tomuto zveřejnění vznést námitku předložením dokumentů prokazujících, že probíhá proces přeměny, který byl zahájen před vyjádřením zájmu.

6. Vlastník informuje regulační subjekt o procesu přeměny a může od provozovatele požadovat dokumenty, aby posoudil věrohodnost procesu.

Je-li posouzení neuspokojivé, regulační subjekt požaduje veřejnou nabídku na provozování zařízení formou nájmu nebo pronájmu, v celém rozsahu nebo částečně.

7. Aniž jsou dotčena platná pravidla zadávání veřejných zakázek, vlastník zařízení služeb uvedeného v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU zveřejní na svém internetovém portálu oznámení o nájmu nebo pronájmu dotčeného zařízení služeb a informuje o tom regulační subjekt a provozovatele infrastruktury, do jehož sítě je zařízení napojeno. Zveřejnění zahrnuje všechny informace nezbytné pro to, aby podnik, které mají zájem, mohly předložit nabídku na převzetí provozování zařízení, v celém rozsahu nebo částečně. Tyto informace zahrnují zejména:

- a) podrobnosti výběrového řízení, jež musí být transparentní a nediskriminační a zohlednit cíl zajistit optimální účelné využívání kapacity zařízení;
- b) kritéria výběru;
- c) hlavní vlastnosti technického vybavení zařízení služeb;
- d) adresu a lhůtu pro předkládání nabídek, jež bude nejméně 30 dní od zveřejnění oznámení.

8. Dotčený provozovatel infrastruktury rovněž zveřejní na svém internetovém portálu informace uvedené v odstavci 7.

9. Aniž jsou dotčena platná pravidla zadávání veřejných zakázek, vlastník zařízení služeb uvedeného v příloze II bodě 2 směrnice 2012/34/EU zvolí úspěšného kandidáta a bez zbytečného odkladu učiní přiměřenou nabídku.

10. Členské státy mohou uplatňovat stávající postupy pro regulační kontrolu vyřazování zařízení služeb z provozu. V tomto případě může regulační subjekt udělovat výjimky z uplatňování ustanovení tohoto článku.

Článek 16

Přezkum

Komise posoudí do 1. června 2024 uplatňování tohoto nařízení a v případě potřeby je na základě výsledku tohoto posouzení přezkoumá.

Článek 17

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. června 2019.

Článek 2 se však použije ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. listopadu 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/2178**ze dne 22. listopadu 2017,****kterým se mění nařízení (EU) č. 468/2010, kterým se stanoví seznam EU s plavidly provádějícími nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999⁽¹⁾, a zejména na článek 30 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Kapitola V nařízení (ES) č. 1005/2008 stanoví postupy pro určení plavidel provádějících nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov (dále jen „rybolov NNN“), jakož i postupy pro vytvoření seznamu Unie s těmito plavidly (dále jen „seznam Unie“). Článek 37 uvedeného nařízení stanoví, jaká opatření budou vůči rybářským plavidlům zařazeným na tento seznam přijata.
- (2) Seznam Unie byl sestaven v nařízení Komise (EU) č. 468/2010⁽²⁾ a následně pozměněn prováděcími nařízeními (EU) č. 724/2011⁽³⁾, (EU) č. 1234/2012⁽⁴⁾, (EU) č. 672/2013⁽⁵⁾, (EU) č. 137/2014⁽⁶⁾, (EU) 2015/1296⁽⁷⁾ a (EU) 2016/1852⁽⁸⁾.
- (3) Na seznam Unie se podle čl. 30 odst. 1 nařízení (ES) č. 1005/2008 zařazují plavidla zařazená na seznamy plavidel provádějících rybolov NNN přijaté regionálními organizacemi pro řízení rybolovu.
- (4) Všechny regionální organizace pro řízení rybolovu vypracovávají a pravidelně aktualizují seznamy s plavidly NNN na základě svých předpisů⁽⁹⁾.
- (5) Podle článku 30 nařízení (ES) č. 1005/2008 má Komise poté, co obdrží od regionálních organizací pro řízení rybolovu seznamy rybářských plavidel, u nichž se předpokládá nebo je potvrzeno, že jsou zapojena do rybolovu NNN, aktualizovat seznam Unie. Jelikož Komise obdržela od regionálních organizací pro řízení rybolovu nové seznamy, seznam Unie by měl být nyní aktualizován.
- (6) Vzhledem k tomu, že stejné plavidlo může být uvedeno na seznamu pod různými názvy a/nebo vlajkami podle toho, kdy bylo na seznamy regionálních organizací pro řízení rybolovu zařazeno, měl by aktualizovaný seznam Unie obsahovat tyto různé názvy a/nebo vlajky podle toho, jak jsou uváděny příslušnými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu.
- (7) Plavidlo „Viking“⁽¹⁰⁾, které je v současnosti zařazeno na seznamu Unie, bylo vyřazeno ze seznamu stanoveného Komisí pro zachování živých mořských zdrojů v Antarktidě (CCAMLR), protože jej indonéské orgány dne 14. března 2016 potopily. Uvedené plavidlo by tudíž mělo být vyřazeno ze seznamu Unie, navzdory skutečnosti, že dosud nebylo odstraněno ze seznamu stanoveného Generální komisí pro rybolov ve Středoziemním moři (GFCM).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 131, 29.5.2010, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. L 194, 26.7.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 350, 20.12.2012, s. 38.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 193, 16.7.2013, s. 6.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 43, 13.2.2014, s. 47.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 199, 29.7.2015, s. 12.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 284, 20.10.2016, s. 5.

⁽⁹⁾ Poslední aktualizace: komise CCAMLR: seznam s plavidly NNN pro roky 2016/2017 schválený na výročním zasedání CCAMLR-XXXV ve dnech 17. až 28. října 2016; organizace SEAFO: seznam plavidel NNN schválený na 13. výročním zasedání komise ve dnech 28. listopadu až 2. prosince 2016; komise ICCAT: seznam plavidel NNN pro rok 2016 schválený na 20. mimořádném zasedání komise ve dnech 14. až 21. listopadu 2016; komise IATTC: seznam pro rok 2017 schválený na 92. zasedání IATTC ve dnech 24. až 28. července 2017; komise NEAFC: část B seznamu plavidel NNN AM 2016-40 schválená na 35. výročním zasedání ve dnech 14. až 18. listopadu 2016; organizace NAFO: seznam pro rok 2016 schválený na 38. výročním zasedání ve dnech 19. až 23. září 2016; komise WCPFC: seznam plavidel NNN pro rok 2017 (s účinností od 7. února 2017) schválený na 13. pravidelném zasedání komise ve dnech 5. až 9. prosince 2016; komise IOTC: seznam plavidel NNN schválený na 21. zasedání IOTC ve dnech 22. až 26. května 2017; komise GFCM: seznam plavidel NNN pro rok 2016 schválený na 40. zasedání ve dnech 30. května až 3. června 2016; organizace SPRFMO: seznam plavidel NNN pro rok 2017 schválený na 5. zasedání komise ve dnech 18. až 22. ledna 2017.

⁽¹⁰⁾ Identifikační číslo lodi podle IMO: 8713392.

- (8) Nařízení (EU) č. 468/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro rybolov a akvakulturu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Část B přílohy nařízení (EU) č. 468/2010 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. listopadu 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
20150046 [ICCAT]	ABUNDANT 1 [podle IOTC], YI HONG 6 [podle ICCAT] (dřívější název podle IOTC: YI HONG 06)	Není známo [podle ICCAT, IOTC], Bolívie [podle ICCAT]	IOTC, ICCAT
20150042 [ICCAT]	ABUNDANT 12 [podle IOTC], YI HONG 106 [podle ICCAT] (dřívější název podle IOTC: YI HONG 106)	Bolívie [podle ICCAT], není známo [podle IOTC]	IOTC, ICCAT
20150044 [ICCAT]	ABUNDANT 3 [podle IOTC], YI HONG 16 [podle ICCAT] (dřívější název podle IOTC: YI HONG 16)	Není známo	IOTC, ICCAT
	ABUNDANT 6 (dřívější název: YI HONG 86)	Není známo	IOTC
20150043 [ICCAT]	ABUNDANT 9 [podle IOTC], YI HONG 116 [podle ICCAT] (dřívější název podle IOTC: YI HONG 116)	Bolívie [podle ICCAT], není známo [podle IOTC]	IOTC, ICCAT
20060010 [ICCAT]	ACROS No. 2	Není známo (poslední známý stát vlajky: Honduras)	ICCAT, GFCM
20060009 [ICCAT]	ACROS No. 3	Není známo (poslední známý stát vlajky: Honduras)	ICCAT, GFCM
7306570	ALBORAN II (dřívější název podle NAFO, NEAFC: WHITE ENTERPRISE; dřívější názvy podle SEAFO: WHITE, ENTERPRISE, ENSEMBRE, ATALAYA, REDA IV, ATALAYA DEL SUR)	Není známo [podle NAFO, NEAFC, SEAFO], Panama [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle NAFO, NEAFC, SEAFO: Panama, Svatý Kryštof a Nevis)	NEAFC, NAFO, SEAFO, GFCM
7424891	ALDABRA (dřívější název podle CCAMLR, GFCM: OMOA I)	Není známo [podle CCAMLR], Tanzanie [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Tanzanie, Honduras)	CCAMLR, SEAFO, GFCM
7036345	AMORINN (dřívější názvy podle CCAMLR, GFCM: ICEBERG II, LOME, NOEMI)	Není známo [podle CCAMLR, GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Togo, Belize)	CCAMLR, SEAFO, GFCM
7236634	ANTONY (dřívější názvy podle CCAMLR: URGORA, ATLANTIC OJI MARU No. 33, OJI MARU No. 33)	Není známo (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Indonésie, Belize, Panama, Honduras, Venezuela)	CCAMLR, SEAFO

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
2015001[ICCAT]	ANEKA 228	Není známo	IOTC, ICCAT
2015002[ICCAT]	ANEKA 228; KM.	Není známo	IOTC, ICCAT
7322897/20150024 [ICCAT]	ASIAN WARRIOR [podle CCAMLR], KUNLUN [podle ICCAT, IOTC, SEAFO], HUANG HE 22 [podle GFCM] (dřívější názvy podle CCAMLR: KUNLUN, TAISHAN, CHANG BAI, HOUGSHUI, HUANG HE 22, SIMA QIAN BARU 22, CORVUS, GALAXY, INA MAKU, BLACK MOON, RED MOON, EOLO, THULE, MAGNUS, DORITA; dřívější název podle ICCAT, IOTC: TAISHAN; dřívější názvy podle GFCM: SIMA QIAN BARU 22, DORITA, MAGNUS, THULE, EOLO, RED MOON, BLACK MOON, INA MAKU, GALAXY, CORVUS)	Svatý Vincenc a Grenadiny [podle CCAMLR], Rovnicková Guinea [podle ICCAT, IOTC] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Indonésie, Tanzanie, Severní Korea (KDR), Panama, Sierra Leone, Rovnicková Guinea, Svätý Vincenc a Grenadiny, Uruguay)	CCAMLR, SEAFO, GFCM, IOTC, ICCAT
9037537	BAROON [podle CCAMLR, SEAFO], LANA [podle GFCM] (dřívější názvy podle CCAMLR: LANA, ZEUS, TRITON I; dřívější názvy podle GFCM: ZEUS, TRITON-1, KINSHO MARU No. 18)	Tanzanie [podle CCAMLR, SEAFO], není známo [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Nigérie, Mongolsko, Togo, Sierra Leone)	CCAMLR, SEAFO, GFCM
	BENAIHAH	Indie	IOTC
	BEO HINGIS	Indie	IOTC
12290 [IATTC]/20110011 [ICCAT]	BHASKARA No. 10	Není známo (poslední známý stát vlajky: Indonésie)	IATTC, ICCAT, GFCM
12291 [IATTC]/20110012 [ICCAT]	BHASKARA No. 9	Není známo (poslední známý stát vlajky: Indonésie)	IATTC, ICCAT, GFCM
20060001 [ICCAT]	BIGEYE	Není známo	ICCAT, GFCM
20040005 [ICCAT]	BRAVO	Není známo	ICCAT, GFCM
9407 [IATTC]/20110013 [ICCAT]	CAMELOT	Není známo (poslední známý stát vlajky podle IATTC: Belize)	IATTC, ICCAT, GFCM
	CARMAL MATHA	Indie	IOTC
6622642	CHALLENGE (dřívější názvy podle CCAMLR: PERSEVERANCE, MILA; dřívější názvy podle GFCM: MILA, ISLA, MONTANA CLARA, PERSEVERANCE)	Není známo [podle CCAMLR], Panama [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Panama, Rovnicková Guinea, Spojené království)	CCAMLR, SEAFO, GFCM
20150003 [ICCAT]	CHI TONG	Není známo	IOTC, ICCAT

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
125 [IATTC]/ 20110014 [ICCAT]	CHIA HAO No. 66	Není známo (poslední známý stát vlajky podle IATTC, ICCAT: Belize; poslední známý stát vlajky podle ICCAT: Rovnická Guinea)	IATTC, ICCAT, GFCM
7913622	DAMANZAIHAO (dřívější název: LA-FAYETTE)	Peru (poslední známý stát vlajky: Rusko)	SPRFMO
20080001 [ICCAT]	DANIAA (dřívější název: CARLOS)	Není známo [podle ICCAT], Guinea [podle GFCM] (poslední známý stát vlajky podle ICCAT: Guinea)	ICCAT, GFCM
	DIGNAMOL 1	Indie	IOTC
6163 [IATTC]/ 20130005 [ICCAT]	DRAGON III	Není známo (poslední známý stát vlajky podle IATTC: Kambodža)	IATTC, ICCAT, GFCM
	EPHRAEEM	Indie	IOTC
8604668	EROS DOS (dřívější název: FURABOLOS)	Není známo [podle NAFO, NEAFC, SEAFO], Panama [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle NAFO, NEAFC, SEAFO: Panama, Seychely)	NEAFC, NAFO, SEAFO, GFCM
20150004 [ICCAT]	FU HSIANG FA 18	Není známo	IOTC, ICCAT
20150005 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 01	Není známo	IOTC, ICCAT
20150006 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 02	Není známo	IOTC, ICCAT
20150007 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 06	Není známo	IOTC, ICCAT
20150008 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 08	Není známo	IOTC, ICCAT
20150009 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 09	Není známo	IOTC, ICCAT
20150010 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 11	Není známo	IOTC, ICCAT
20150011 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 13	Není známo	IOTC, ICCAT
20150012 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 17	Není známo	IOTC, ICCAT
20150013 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 20	Není známo	IOTC, ICCAT
20150014 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 21	Není známo	IOTC, ICCAT
20130003 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 21 [podle ICCAT, IOTC], FU HSIANG FA [podle GFCM]	Není známo	IOTC, ICCAT, GFCM
20150015 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 23	Není známo	IOTC, ICCAT
20150016 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 26	Není známo	IOTC, ICCAT
20150017 [ICCAT]	FU HSIANG FA No. 30	Není známo	IOTC, ICCAT

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
7355662/20130001 [ICCAT]/M-01432 [WCPFC]	FU LIEN No. 1	Není známo [podle: WCPFC], Gruzie [podle GFCM, ICCAT] (poslední známý stát vlajky podle WCPFC: Gruzie)	WCPFC, ICCAT, GFCM
20130004 [ICCAT]	FULL RICH	Není známo (poslední známý stát vlajky podle IOTC: Belize)	IOTC, ICCAT, GFCM
20080005 [ICCAT]	GALA I (dřívější názvy: MANARA II, ROAGAN)	Není známo (poslední známé státy vlajky podle ICCAT: Libye, Ostrov Man)	ICCAT, GFCM
6591 [IATTC]/20130006 [ICCAT]	GOIDAU RUEY No. 1 (dřívější názvy podle IATTC, ICCAT: GOIDAU RUEY 1)	Není známo (poslední známý stát vlajky: Panama)	IATTC, ICCAT, GFCM
7020126	GOOD HOPE (dřívější název podle CCAMLR: TOTO; dřívější názvy podle GFCM: TOTO, SEA RANGER V)	Nigérie	CCAMLR, SEAFO, GFCM
6719419 [NEAFC, SEAFO]/6714919 [NAFO, SEAFO]	GORILERO (dřívější název: GRAN SOL)	Není známo (poslední známé státy vlajky podle GFCM, NAFO, NEAFC: Sierra Leone, Panama)	NEAFC, NAFO, SEAFO, GFCM
2009003 [ICCAT]	GUNUAR MELYAN 21	Není známo	IOTC, ICCAT, GFCM
7322926	HEAVY SEA (dřívější názvy podle CCAMLR: DUERO, JULIUS, KETA, SHERPA UNO)	Není známo [podle CCAMLR], Panama [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Panama, Svatý Kryštof a Nevis, Belize)	CCAMLR, SEAFO, GFCM
20150018 [ICCAT]	HOOM XIANG 101	Není známo (poslední známý stát vlajky: Malajsie)	IOTC, ICCAT
20150019 [ICCAT]	HOOM XIANG 103	Není známo (poslední známý stát vlajky: Malajsie)	IOTC, ICCAT
20150020 [ICCAT]	HOOM XIANG 105	Není známo (poslední známý stát vlajky: Malajsie)	IOTC, ICCAT
20100004 [ICCAT]	HOOM XIANG II [podle ICCAT, IOTC], HOOM XIANG 11 [podle GFCM, ICCAT]	Není známo [podle ICCAT, IOTC] (poslední známý stát vlajky podle ICCAT, IOTC: Malajsie)	IOTC, ICCAT, GFCM
7332218	IANNIS 1 [podle NEAFC], IANNIS I [podle GFCM, NAFO, SEAFO] (dřívější názvy podle GFCM: MOANA MAR, CANOS DE MECA)	Není známo (poslední známý stát vlajky podle NAFO, NEAFC, SEAFO: Panama)	NEAFC, NAFO, SEAFO, GFCM
6803961	ITZIAR II (dřívější názvy podle CCAMLR, GFCM: SEABULL 22, CARMELA, GOLD DRAGON, GOLDEN SUN, NOTRE DAME, MARE)	Nigérie [podle CCAMLR, SEAFO], Mali [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Mali, Nigérie, Togo, Rovnicková Guinea, Bolívie, Namibie)	CCAMLR, SEAFO, GFCM

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
9505 [IATTC]/ 20130007 [ICCAT]	JYI LIH 88	Není známo	IATTC, ICCAT, GFCM
20150021 [ICCAT]	KIM SENG DENG 3	Bolívie	IOTC, ICCAT
	KING JESUS	Indie	IOTC
7905443	KOOSHA 4 (dřívější název podle GFCM: EGUZKIA)	Írán	CCAMLR, SEAFO, GFCM
20150022 [ICCAT]	KUANG HSING 127	Není známo	IOTC, ICCAT
20150023 [ICCAT]	KUANG HSING 196	Není známo	IOTC, ICCAT
20060007 [ICCAT]	LILA No. 10	Není známo (poslední známý stát vlajky: Panama)	ICCAT, GFCM
7388267	LIMPOPO (dřívější názvy podle CCAMLR: ROSS, ALOS, LENA, CAP GEORGE)	Není známo (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Togo, Ghana, Seychely, Francie; poslední známé státy vlajky podle GFCM: Togo, Ghana, Seychely)	CCAMLR, SEAFO, GFCM
20150025 [ICCAT]	MAAN YIH HSING	Není známo	IOTC, ICCAT
20040007 [ICCAT]	MADURA 2	Není známo	ICCAT, GFCM
20040008 [ICCAT]	MADURA 3	Není známo	ICCAT, GFCM
7325746	MAINE [podle GFCM, NAFO, NEAFC], MAINE/LABIKO [podle SEAFO] (dřívější názvy podle SEAFO: GUINESPA I, MA-POSA NOVENO)	Guinea	NEAFC, NAFO, SEAFO, GFCM
20060002 [ICCAT]	MARIA	Není známo	ICCAT, GFCM
20060005 [ICCAT]	MELILLA No. 101	Není známo (poslední známý stát vlajky: Panama)	ICCAT, GFCM
20060004 [ICCAT]	MELILLA No. 103	Není známo (poslední známý stát vlajky: Panama)	ICCAT, GFCM
7385174	MURTOSA	Není známo (poslední známý stát vlajky podle NAFO, NEAFC, SEAFO: Togo)	NEAFC, NAFO, SEAFO, GFCM
9009918	MYS MARI	Rusko	SPRFMO
M-00545 [WCPFC]/14613 [IATTC]/C-00545, 20110003 [ICCAT]	NEPTUNE	Není známo [podle ICCAT, WCPFC], Gruzie [IATTC, ICCAT, GFCM] (poslední známý stát vlajky podle ICCAT, WCPFC: Gruzie)	IATTC, ICCAT, WCPFC, GFCM
20160001 [ICCAT]	NEW BAI I No. 168 (dřívější název: SAMUDERA)	Není známo (poslední známé státy vlajky: Libérie, Indonésie)	ICCAT

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
20060003 [ICCAT]	No. 101 GLORIA (dřívější název: GOLDEN LAKE)	Není známo (poslední známý stát vlajky: Panama)	ICCAT, GFCM
20060008 [ICCAT]	No. 2 CHOYU	Není známo (poslední známý stát vlajky: Honduras)	ICCAT, GFCM
20060011 [ICCAT]	No. 3 CHOYU	Není známo (poslední známý stát vlajky: Honduras)	ICCAT, GFCM
8808903	NORTHERN WARRIOR (dřívější názvy podle CCAMLR: MILLENNIUM, SIP 3)	Angola [podle CCAMLR] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Curaçao, Nizozemské Antily, Jižní Afrika, Belize, Maroko)	CCAMLR, SEAFO
20040006 [ICCAT]	OCEAN DIAMOND	Není známo	ICCAT, GFCM
7826233/20090001 [ICCAT]	OCEAN LION	Není známo (poslední známý stát vlajky: Rovnicková Guinea)	IOTC, ICCAT, GFCM
7816472	OKAPI MARTA	Belize	GFCM
11369 [IATTC]/20130008 [ICCAT]	ORCA	Není známo (poslední známý stát vlajky: Belize)	IATTC, ICCAT, GFCM
20060012 [ICCAT]	ORIENTE No. 7	Není známo (poslední známý stát vlajky: Honduras)	ICCAT, GFCM
5062479	PERLON (dřívější názvy podle CCAMLR: CHERNE, BIGARO, HOKING, SARGO, LUGALPESCA; dřívější názvy podle GFCM: CHERNE, SARGO, HOKING, BIGARO, UGALPESCA)	Není známo [podle CCAMLR, GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR, GFCM: Mongolsko, Togo, Uruguay)	CCAMLR, SEAFO, GFCM
95 [IATTC]/20130009 [ICCAT]	REYMAR 6	Není známo (poslední známý stát vlajky: Belize)	IATTC, ICCAT, GFCM
	SACRED HEART	Indie	IOTC
20130013 [ICCAT]	SAMUDERA PASIFIK No. 18 (dřívější názvy podle ICCAT: KAWIL No. 03, LADY VI-T-III)	Indonésie	ICCAT, GFCM
20150026 [ICCAT]	SAMUDERA PERKASA 11	Není známo	IOTC, ICCAT
20150027 [ICCAT]	SAMUDRA PERKASA 12 [podle IOTC], SAMUDERA PERKASA 12 [podle ICCAT]	Není známo	IOTC, ICCAT
8514772	SEA BREEZE [podle CCAMLR], ANDREY DOLGOV [podle SEAFO] (dřívější názvy podle CCAMLR: ANDREY DOLGOV, STD No. 2, SUN TAI No. 2, SHINSEI MARU No. 2)	Togo [podle CCAMLR], není známo [podle SEAFO] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Kambodža, Jižní Korea, Filipíny, Japonsko, Namibie)	CCAMLR, SEAFO

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
	SHALOM	Indie	IOTC
20080004 [ICCAT]	SHARON 1 (dřívější názvy podle GFCM: MANARA I, POSEIDON; dřívější názvy podle ICCAT: MANARA 1, POSEIDON)	Není známo (poslední známý stát vlajky podle GFCM: Libye; poslední známé státy vlajky podle ICCAT: Libye, Spojené království)	ICCAT, GFCM
	SHENG JI QUN 3	Není známo	IOTC
20150028 [ICCAT]	SHUEN SIANG	Není známo	IOTC, ICCAT
	SHUN LAI (dřívější název: HSIN JYI WANG No. 6)	Není známo	IOTC
20150029 [ICCAT]	SIN SHUN FA 6	Není známo	IOTC, ICCAT
20150030 [ICCAT]	SIN SHUN FA 67	Není známo	IOTC, ICCAT
20150031 [ICCAT]	SIN SHUN FA 8	Není známo	IOTC, ICCAT
20150032 [ICCAT]	SIN SHUN FA 9	Není známo	IOTC, ICCAT
20050001 [ICCAT]	SOUTHERN STAR 136 (dřívější název: HSIANG CHANG)	Není známo (poslední známý stát vlajky: Svätý Vincenc a Grenadiny)	ICCAT, GFCM
20150034 [ICCAT]	SRI FU FA 168	Není známo	IOTC, ICCAT
20150035 [ICCAT]	SRI FU FA 18	Není známo	IOTC, ICCAT
20150036 [ICCAT]	SRI FU FA 188	Není známo	IOTC, ICCAT
20150037 [ICCAT]	SRI FU FA 189	Není známo	IOTC, ICCAT
20150038 [ICCAT]	SRI FU FA 286	Není známo	IOTC, ICCAT
20150039 [ICCAT]	SRI FU FA 67	Není známo	IOTC, ICCAT
20150040 [ICCAT]	SRI FU FA 888	Není známo	IOTC, ICCAT
9405 [IATTC]/ 20130010 [ICCAT]	TA FU 1	Není známo (poslední známý stát vlajky podle IATTC: Belize)	IATTC, ICCAT, GFCM
9179359	TAVRIDA (dřívější názvy: AURORA, PACIFIC CONQUEROR)	Rusko (poslední známý stát vlajky: Peru)	SPRFMO
6818930	TCHAW (dřívější názvy podle CCAMLR: REX, CONDOR, INCA, VIKING, CISNE AZUL)	Není známo [podle CCAMLR, GFCM] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR, GFCM: Togo, Belize, Seychely)	CCAMLR, SEAFO, GFCM

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
13568 [IATTC]/ 20130011 [ICCAT]	TCHING YE No. 6 (dřívější název podle ICCAT: EL DIRIA I)	Není známo (poslední známý stát vlajky podle IATTC, GFCM: Belize; poslední známé státy vlajky podle ICCAT: Belize, Kostarika)	IATTC, ICCAT, GFCM
20150041 [ICCAT]	TIAN LUNG No.12	Není známo	IOTC, ICCAT
7321374	TRINITY (dřívější názvy podle NAFO, SEAFO: ENXEMBRE, YUCUTAN BASIN, FONTE NOVA, JAWHARA; dřívější názvy podle NEAFC: ENXEMBRE, YUCUTAN BASIN, FONTENOVA, JAWHARA)	Není známo [podle NAFO, NEAFC, SEAFO], Ghana [podle GFCM] (poslední známé státy vlajky podle NAFO: Ghana, Panama; poslední známé státy vlajky podle NEAFC: Ghana, Panama, Maroko)	NEAFC, NAFO, SEAFO, GFCM
	VACHANAM	Indie	IOTC
8994295/129 [IATTC]/ 20130012 [ICCAT]	WEN TENG No. 688/MAHKOIA ABADI No. 196	Není známo (poslední známý stát vlajky: Belize)	IATTC, ICCAT, GFCM
	WISDOM	Indie	IOTC
20140001 [ICCAT]/ 15579 [IATTC]	XIN SHI JI 16	Fidži	ICCAT, IATTC
6607666	YELE [podle CCAMLR], RAY [podle GFCM, NEAFC, SEAFO] (dřívější názvy podle CCAMLR: RAY, KILY, CONSTANT, TROPIC, ISLA GRACIOSA; dřívější názvy podle GFCM: KILLY, TROPIC, CONSTANT, ISLA RACIOSA; dřívější názvy podle NEAFC: KILLY, CONSTANT, TROPIC, ISLA GRACIOSA; dřívější názvy podle SEAFO: KILLY, CONSTANT, TROPICS, ISLA GRACIOSA)	Sierra Leone [podle CCAMLR], Belize [podle NEAFC, SEAFO] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Belize, Rovnicková Guinea, Jižní Afrika; poslední známé státy vlajky podle NEAFC: Jižní Afrika, Rovnicková Guinea, Mongolsko)	CCAMLR, NEAFC, SEAFO, GFCM
20150045 [ICCAT]	YI HONG 3	Není známo	IOTC, ICCAT
20130002 [ICCAT]	YU FONG 168	Čínská Tchaj-pej	WCPFC, ICCAT, GFCM
20150048 [ICCAT]	YU FONG 168	Není známo	IOTC, ICCAT
2009002 [ICCAT]	YU MAAN WON	Není známo (poslední známý stát vlajky: Gruzie)	IOTC, ICCAT, GFCM
	YUTUNA 3 (dřívější názvy: HUNG SHENG No. 166)	Není známo	IOTC
	YUTUNA No.1	Není známo	IOTC

Identifikační číslo lodi podle IMO ⁽¹⁾ / Označení podle regionální organizace pro řízení rybolovu	Název plavidla ⁽²⁾	Stát vlajky nebo území vlajky ⁽²⁾	Zařazení na seznamu regionální organizace pro řízení rybolovu ⁽²⁾
9319856/20150033 [ICCAT]	ZEMOUR 1 [podle CCAMLR, SEAFO], HUIQUAN/WUTAISHAN ANHUI 44 [podle GFCM], SONGHUA [podle ICCAT, IOTC] (dřívější názvy podle CCAMLR: KADEL, SONGHUA, YUNNAN, NIHEWAN, HUIQUAN, WUTAISHAN ANHUI 44, YANGZI HUA 44, TROSKY, PALOMA V; dřívější název podle ICCAT, IOTC: YUNNAN; dřívější název podle SEAFO: SONGHUA)	Mauritánie [podle CCAMLR, SEAFO], Tanzanie [podle GFCM], není známo [podle ICCAT, IOTC], Rovnicková Guinea [podle ICCAT] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Rovnicková Guinea, Indonésie, Tanzanie, Mongolsko, Kamboďa, Namibie, Uruguay; poslední známý stát vlajky podle ICCAT, IOTC: Rovnicková Guinea)	CCAMLR, SEAFO, GFCM, IOTC, ICCAT
9042001/20150047 [ICCAT]	ZEMOUR 2 [podle CCAMLR, SEAFO], SHAANXI HENAN 33 [podle GFCM], YONGDING [podle ICCAT, IOTC] (dřívější názvy podle CCAMLR: LUAMPA, YONGDING, CHENGDU, JIANGFENG, SHAANXI HENAN 33, XIONG NU BARU 33, DRACO I, LIBERTY, CHILBO SAN 33, HAMMER, SEO YANG No. 88, CARRAN; dřívější názvy podle GFCM: XIONG NU BARU 33, LIBERTY, CHILBO SAN 33, HAMMER, CARRAN, DRACO-1; dřívější název podle ICCAT, IOTC: JIANGFENG; dřívější název podle SEAFO: YONDING)	Mauritánie [podle CCAMLR, SEAFO], Tanzanie [podle GFCM], není známo [podle ICCAT], Rovnicková Guinea [podle ICCAT, IOTC] (poslední známé státy vlajky podle CCAMLR: Rovnicková Guinea, Indonésie, Tanzanie, Panama, Sierra Leone, Severní Korea (KILDR), Togo, Korejská republika, Uruguay)	CCAMLR, SEAFO, GFCM, IOTC, ICCAT

(1) Mezinárodní námořní organizace.

(2) Další informace lze nalézt na internetových stránkách regionálních organizací pro řízení rybolovu.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/2179

ze dne 22. listopadu 2017,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP**1. Platná opatření**

- (1) V návaznosti na antidumpingové šetření (dále jen „původní šetření“) uložila Rada prováděcím nařízením Rady (EU) č. 917/2011 ⁽²⁾ konečné antidumpingové clo na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“ nebo „Čína“ či „dotčená země“).
- (2) Opatření měla formu valorického cla a výše cla uloženého pro spolupracující výrobce byla stanovena v rozmezí od 13,9 % ⁽³⁾ do 36,5 %. Kromě toho byla čínským společnostem, které se buď samy nepřihlásily, nebo při šetření nespolupracovaly, uložena celostátní celní sazba ve výši 69,7 %.

2. Žádost o přezkum před pozbytím platnosti

- (3) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti ⁽⁴⁾ platných antidumpingových opatření obdržela Komise žádost o zahájení přezkumu platných opatření před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) 2016/1036 (dále jen „základní nařízení“) (dále jen „žádost“).
- (4) Žádost podalo Sdružení evropských výrobců keramických obkládaček (European Ceramic Tile Manufacturers' Federation) (dále jen „žadatel“ nebo „sdružení CET“) jménem výrobců představujících více než 25 % celkové výroby keramických obkládaček v Unii.
- (5) Žádost byla odůvodněna tím, že skončení platnosti opatření by pravděpodobně vedlo k přetrvání nebo obnovení dumpingu a k přetrvání nebo obnovení újmy pro výrobní odvětví Unie.

3. Zahájení přezkumu před pozbytím platnosti

- (6) Komise dospěla k závěru, že pro zahájení přezkumu před pozbytím platnosti existují dostatečné důkazy, a dne 13. září 2016 oznámila zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁵⁾ (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“) zahájení přezkumu před pozbytím platnosti v souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 917/2011 ze dne 12. září 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 238, 15.9.2011, s. 1), naposledy pozměněné prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/782 ze dne 19. května 2015, kterým se doplňuje jedna společnost do seznamu výrobců z Čínské lidové republiky uvedeného v příloze I nařízení (EU) č. 917/2011 (Úř. věst. L 124, 20.5.2015, s. 9).

⁽³⁾ Viz prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/409 ze dne 11. března 2015, kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 917/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 67, 12.3.2015, s. 23).

⁽⁴⁾ Oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti některých antidumpingových opatření (Úř. věst. C 425, 18.12.2015, s. 20).

⁽⁵⁾ Oznámení o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. C 336, 13.9.2016, s. 5).

4. Období přezkumného šetření a posuzované období

- (7) Šetření pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016 (dále jen „období přezkumného šetření“ nebo „OPŠ“). Posouzení trendů, které mají význam pro posouzení pravděpodobnosti obnovení újmy, se týkalo období od 1. ledna 2013 do konce období přezkumného šetření (dále jen „posuzované období“).

5. Strany dotčené šetřením

- (8) Komise o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti vyrozuměla žadatele, ostatní známé výrobce v Unii, vyvážející výrobce v ČLR, známé dovozce, uživatele a obchodníky, o nichž je známo, že se jich šetření týká, sdružení zastupující výrobce a uživatele v Unii a zástupce vyvážejících zemí.
- (9) Zúčastněné strany měly možnost písemně předložit svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení přezkumu.
- (10) Výrobci v Unii zastoupení žadatelem využili této příležitosti a požádali v souladu s čl. 19 odst. 1 základního nařízení, aby jejich názvy byly považovány za důvěrné informace, kvůli obavě, že by mohli čelit odvetným opatřením ze strany odběratelů nebo konkurentů dotčených tímto šetřením. Komise každou z těchto žádostí o zachování důvěrnosti individuálně přezkoumala. Dospěla k závěru, že ve všech případech skutečně existují důkazy svědčící o velké pravděpodobnosti odvetných opatření, a souhlasila s tím, že názvy těchto společností by neměly být sděleny.
- (11) Čínská obchodní komora dovozců a vývozců kovů, minerálů a chemikálií (dále jen „CCCMC“) požádala o slyšení. Slyšení se konalo dne 6. prosince 2016.
- (12) Během slyšení a v následných podáních požadovala CCCMC úplný přístup k výpočtům dumpingového rozpětí, vlivu na ceny, rozpětí újmy a ukazatelů újmy a k veškerým dalším důvěrným informacím, na nichž byly tyto výpočty založeny. CCCMC tvrdila, že advokáti, kterým byl přístup poskytnut, jsou zapsáni v evropské advokátní komoře, jsou vázáni přísnými pravidly této komory a kdyby sdělili důvěrné informace svým klientům, mělo by to za následek vážná disciplinární opatření, mimo jiné vyškrtnutí z komory a potenciální trestní stíhání. CCCMC tvrdila, že přístup k důvěrnému spisu by proto nebyl v rozporu s povinností Komise chránit důvěrné informace a zároveň by umožnil účinný výkon práv na obhajobu.
- (13) Článek 19 základního nařízení stanoví, že Komise nesmí sdělit žádné informace důvěrné povahy bez výslovného svolení poskytovatele takových informací. Uvedený článek nepředpokládá, že některé jiné straně, včetně advokátů zapsaných v evropské advokátní komoře, bude poskytnut přístup k těmto informacím. Kromě toho z judikatury Soudního dvora vyplývá, že ochrana práv na obhajobu musí být v případě potřeby v souladu s dodržováním zásady důvěrnosti, která je výslovně stanovena v článku 19 základního nařízení⁽¹⁾. Zajištění takového souladu sice umožňuje přijetí nedůvěrných shrnutí takových informací (například ve formě rozmezí a/nebo indexovaných částí informací) v případě, že uvedené informace nepovedou k vyzrazení obchodního tajemství, avšak není absolutní. Z tohoto důvodu a vzhledem k tomu, že CCCMC mohl být poskytnut přístup například k rozmezím a/nebo indexovaným částem požadovaných informací, nepovažovalo se úplné sdělení těchto informací za slučitelné s povinností chránit důvěrné informace. V souvislosti s podobným opatřením a vzhledem k tomu, že zákonodárce Unie nestanovil tuto výjimku v základním nařízení, dospěla Komise k závěru, že skutečnost, že advokáti zapsaní v evropské advokátní komoře jsou vázáni přísnými pravidly této komory a potenciálně jim mohou být uloženy sankce v případě porušení těchto pravidel, neumožňuje útvarem Komise poskytnout přístup k informacím v rozporu s použitelnými právními předpisy. Komise proto dospěla k závěru, že přístup k důvěrným informacím nelze advokátům zapsaným v evropské advokátní komoře poskytnout. V každém případě je dalším prvkem zaručujícím ochranu práv zúčastněných stran na obhajobu v tomto ohledu možnost obrátit se na úředníka pro slyšení v obchodních řízeních podle článku 15 jeho mandátu⁽²⁾, který stanovisko Komise ohledně důvěrnosti nezpochybnil. Proto považovala Komise informace poskytnuté v informačních dokumentech za dostačující pro to, aby byla splněna práva CCCMC na obhajobu.

5.1. Výběr vzorku

- (14) V oznámení o zahájení přezkumu Komise uvedla, že možná bude nutné vybrat vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 17 základního nařízení.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. března 1985, věc C-264/82, *Timex v. Rada a Komise*, ECLI:EU:C:1985:119, bod 24.

⁽²⁾ Rozhodnutí předsedy Evropské komise ze dne 29. února 2012 o funkci a mandátu úředníka pro slyšení v určitých obchodních řízeních (Úř. věst. L 107, 19.4.2012, s. 5).

5.2. Výběr vzorku vyvážejících výrobců v ČLR

- (15) Na základě informací poskytnutých žadatelem dospěla Komise k závěru, že keramický průmysl ČLR je velmi roztržštěný – v roce 2014 v něm působilo 1 452 výrobců. Proto se vzhledem k zjevně vysokému počtu vyvážejících výrobců v ČLR počítalo v oznámení o zahájení přezkumu s výběrem vzorku.
- (16) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny známé vyvážející výrobce v ČLR, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení přezkumu. Kromě toho požádala stálou misi ČLR při Evropské unii, aby identifikovala a/nebo oslovila případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření. Celkem byly informace uvedené v oznámení o zahájení přezkumu zaslány 119 společnostem v ČLR.
- (17) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo devatenáct výrobců nebo skupin výrobců v ČLR. Vzhledem k množství společností, které se mohly přihlásit, svědčí tento počet o nízké míře spolupráce. Podle čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise předběžný vzorek čtyř skupin vyvážejících výrobců na základě jejich deklarovaného objemu vývozu do Unie během období přezkumného šetření a jejich výrobní kapacity, které mohly být v době, která byla k dispozici, přiměřeně přezkoumány. Po poskytnutí informací o tomto předběžném vzorku zúčastněným stranám ukončila skupina vyvážejících výrobců s největší výrobní kapacitou svou spolupráci. Navržený vzorek byl proto změněn tak, že do něj byl doplněn vyvážející výrobce s druhou největší výrobní kapacitou. Po poskytnutí informací o změněném vzorku zúčastněným stranám nebyly obdrženy žádné připomínky. Návrh na výběr vzorku byl proto potvrzen v souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení.
- (18) Čtyři skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku měly roční objem výroby ve výši 55 milionů m² dotčeného výrobku, což představuje přibližně 34 % celkové deklarované výroby a prodeje všech spolupracujících vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců dotčeného výrobku do Unie. Čtyři skupiny zařazené do vzorku pokrývaly podle údajů Eurostatu v období přezkumného šetření přibližně 8 % celkového čínského vývozu do Unie.

5.3. Výběr vzorku výrobců v Unii

- (19) V oznámení o zahájení přezkumu Komise uvedla, že vybrala předběžný vzorek výrobců v Unii. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek na základě největšího reprezentativního objemu prodeje a výroby, přičemž zohlednila zeměpisné rozložení a rovněž velkou roztržštěnost odvětví keramických obkládaček v souladu s metodikou popsanou ve 20. až 21. bodě odůvodnění.
- (20) V původním šetření Komise dospěla k závěru, že odvětví keramických obkládaček je velmi roztržštěné. V zájmu zajištění toho, aby v analýze újmy nepřevládaly výsledky velkých podniků a aby byla dostatečně zohledněna situace malých a středních podniků, které společně představují největší podíl výroby v Unii, Komise proto rozhodla rozdělit je do tří segmentů na základě objemu roční výroby:
- segment 1: velké podniky – výroba přesahující 10 milionů m²,
 - segment 2: střední podniky – výroba v rozmezí od 5 do 10 milionů m²,
 - segment 3: malé podniky – výroba nižší než 5 milionů m².
- (21) Šetření Komise neodhalilo žádné změny na trhu keramických obkládaček, který je nadále roztržštěný, a je tedy ovládán malými výrobci v Unii, na rozdíl od větších výrobců, kteří jsou schopni ovlivňovat směřování trhu. Proto Komise dospěla k závěru, že velká roztržštěnost odvětví keramických obkládaček by měla být v tomto přezkumu před pozbytím platnosti rovněž zohledněna. Proto se rozhodla použít stejnou metodiku pro výběr vzorku jako v původním šetření a dospěla k závěru, že by ve vzorku měly být zastoupeny všechny segmenty, tj. malé, střední a velké podniky.
- (22) Předběžný vzorek sestával z devíti výrobců v Unii. Na výrobce v Unii zařazené do vzorku připadalo přes 8,5 % celkové odhadované výroby v Unii v roce 2015. Byly zastoupeny společnosti ze všech tří segmentů: dvě společnosti ze segmentu velkých podniků, tři společnosti ze segmentu středních podniků a čtyři společnosti ze segmentu malých podniků. Společnosti zařazené do vzorku se nacházely v Německu, Itálii, Polsku, Portugalsku a Španělsku.

- (23) Aby mohla Komise při výběru vzorku zohlednit různé situace, které mohou v Unii existovat v různých členských státech, vzala rovněž v úvahu zeměpisné rozložení (viz 19. bod odůvodnění). Vzorek tedy zahrnoval členské státy, kde je situováno asi 90 % výroby. Metodika, již Komise použila, tedy zajistila, že vzorek byl reprezentativní pro výrobu v Unii jako celek a byl v souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení.
- (24) Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily. Ve stanovené lhůtě nebyly vzneseny žádné připomínky, a předběžný vzorek byl tedy potvrzen. Vzorek se považoval za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie.
- (25) Dne 28. října 2016, tedy 11 dnů po oznámení konečného vzorku, jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku, a sice výrobce z Polska, informoval Komisi, že se rozhodl ukončit spolupráci při šetření. Aby nedošlo k narušení reprezentativnosti vzorku, rozhodla se Komise nahradit tuto společnost jiným výrobcem v Unii z téhož segmentu trhu a o této změně vzorku informovala všechny zúčastněné strany. Nový vzorek představoval 7,7 % celkové výroby v Unii. Nový vzorek zahrnoval členské státy, kde je situováno asi 80 % výroby. Nahrazení nespolupracující společnosti společností z téhož segmentu trhu bylo provedeno proto, aby se zajistilo, že konečný vzorek zůstane i nadále reprezentativní pro výrobní odvětví Unie, i když neočekávané ukončení spolupráce první společnosti již nezvratně omezilo reprezentativnost celkové výroby v Unii.

5.4. Výběr vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení

- (26) Aby bylo možné rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a, pokud ano, vzorek vybrat, byli všichni známí dovozcí/uživatelé (celkem více než jeden tisíc) vyzváni, aby vyplnili formulář pro výběr vzorku, který byl přiložen k oznámení o zahájení přezkumu.
- (27) Formulář pro výběr vzorku vyplnilo jedenáct společností. Komise se rozhodla vybrat čtyři společnosti. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek dovozců, kteří nejsou ve spojení, na základě objemu dovozu s přihlédnutím k zeměpisnému rozložení. Dovožci zařazení do vzorku se nacházeli v Belgii, Dánsku a Německu. Dovožci zařazení do vzorku, kteří nejsou ve spojení, představovali přibližně 6,5 % celkového dovozu z ČLR.
- (28) Dne 30. listopadu 2016 jeden z dovozců zařazených do vzorku, kteří nejsou ve spojení, informoval Komisi, že se rozhodl ukončit spolupráci při šetření. Konečný vzorek dovozců, kteří nejsou ve spojení, tedy sestával ze tří dovozců, kteří nejsou ve spojení. Ti stále představovali přibližně 6 % celkového dovozu z ČLR. Konečný vzorek byl tedy považován za reprezentativní.

6. Dotazníky a inspekce na místě

- (29) Komise si opatřila a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro účely stanovení pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení dumpingu, pravděpodobnosti obnovení újmy a stanovení zájmu Unie.
- (30) Komise zaslala dotazníky čtyřem čínským vyvážejícím výrobcům/skupinám vyvážejících výrobců zařazeným do vzorku, dvěma výrobcům ve srovnatelné zemi, devíti výrobcům v Unii zařazeným do vzorku a čtyřem dovozcům, kteří nejsou ve spojení a kteří se přihlásili v rámci výběru vzorku. Po zaslání dotazníku jedna skupina vyvážejících výrobců zařazená do vzorku a jeden dovozce, který není ve spojení, zařazený do vzorku svou spolupráci ukončili (viz 17. a 25. bod odůvodnění).
- (31) Kompletní odpovědi na dotazníky zaslaly tři skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku, dva výrobci ve srovnatelné zemi, devět výrobců v Unii zařazených do vzorku a tři dovozcí, kteří nejsou ve spojení.
- (32) Komise provedla inspekce na místě v prostorách těchto společností:

a) výrobci v Unii:

— inspekce na místě se uskutečnily v prostorách devíti výrobců v Unii zařazených do vzorku ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Jak je vysvětleno v 10. bodě odůvodnění, názvy výrobců v Unii nelze kvůli zachování důvěrnosti sdělit.

- b) dovozce:
- Enmon GmbH;
- c) vyvážející výrobci v dotčené zemi:
- Foshan Shiwan Eagle group, Foshan City, provincie Guangdong, ČLR,
 - Guangdong Bode Fine Building Group, Foshan City, provincie Guangdong, ČLR,
 - Guangdong Kaiping Tile's building Materials, Kaiping City, provincie Guangdong, ČLR;
- d) výrobci ve srovnatelné zemi:
- Del Conca, Loudon, Tennessee, USA,
 - Florida Tiles, Lexington, Kentucky, USA.

7. Poskytnutí informací

- (33) Dne 2. srpna 2017 poskytla Komise všem zúčastněným stranám základní fakta a úvahy vyplývající ze šetření a vyzvala je, aby do 3. září 2017 předložily písemné připomínky a/nebo aby požádaly o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.
- (34) Tři čínští vyvážející výrobci, CCCMC, jeden dovozce v Unii a žadatel předložili po poskytnutí informací připomínky a dne 22. září 2017 se konalo slyšení mezi útvary Komise a CCCMC.
- (35) Prostřednictvím dopisů ze 17. srpna 2017 a 6. září 2017 požádala CCCMC Komisi, aby kromě informací obsažených ve veřejně přístupném spisu a sdělených zúčastněným stranám poskytla informace o řadě prvků týkajících se výpočtu dumpingu a újmy. CCCMC tvrdila, že jelikož Komise tyto informace neposkytla, ani CCCMC, ani čínští vyvážející výrobci nebyli schopni plně uplatnit svá práva na obhajobu.
- (36) Komise každou informaci požadovanou ze strany CCCMC analyzovala jednotlivě. Veškeré informace poskytla v dopisech z 25. srpna 2017 a 20. září 2017 adresovaných CCCMC nebo přímo čínským vyvážejícím výrobcům; jednalo se například o seznam typů výrobků vyráběných výrobním odvětvím Unie nebo o podrobnosti týkající se úprav použitých pro výpočty cenového podbízení, s výjimkou informací, které nebyly k dispozici, které nebyly součástí spisu nebo byly důvěrné. Pokud informace nebyly k dispozici, nebyly součástí spisu nebo se považovaly za důvěrné, Komise své zamítnutí řádně odůvodnila. Komise zejména neprovedla celkové agregované výpočty cenového podbízení a výpočty cenového podbízení podle kontrolního čísla výrobku (dále též „PCN“ nebo „typ výrobku“) (spíše než podle vyvážejícího výrobce). Tyto informace proto nebyly součástí spisu. Komise byla toho názoru, že CCCMC mohla dostatečně uplatnit svá práva na obhajobu i bez přístupu k těmto informacím.
- (37) Pokud jde o důvěrné informace, jako jsou například ceny a objem prodeje výrobního odvětví Unie podle PCN, Komise připomněla, že podle článku 19 základního nařízení měla povinnost tyto informace chránit. Dále měla Komise za to, že veřejně přístupný spis týkající se této věci, který byl zpřístupněn stranám včetně CCCMC, obsahoval veškeré informace relevantní pro jejich věc, které byly při šetření použity. V případě, že informace byly považovány za důvěrné, obsahoval veřejně přístupný spis jejich smysluplné shrnutí. Všechny zúčastněné strany včetně CCCMC měly k veřejně přístupnému spisu přístup a mohly jej konzultovat.
- (38) Stručně řečeno, Komise dospěla k závěru, že všechny strany včetně CCCMC dostaly příležitost plně uplatnit svá práva na obhajobu. Komise proto dané tvrzení zamítla.

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

1. Dotčený výrobek

- (39) Dotčeným výrobkem jsou glazované a neglazované keramické dlaždice a obkládačky, obkládačky pro krby nebo stěny; glazované a neglazované keramické mozaikové kostky a podobné výrobky, též na podložce (dále jen „dotčený výrobek“), v současnosti kódu HS 6907. Výše uvedený kód HS je platný od 1. ledna 2017 a nahrazuje kódy KN 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 a 6908 90 99 uvedené v původním šetření a v oznámení o zahájení tohoto řízení.
- (40) Keramické obkládačky se používají zejména ve stavebnictví k pokrývání stěn a podlah.

2. Obdobný výrobek

- (41) Dotčený výrobek a keramické obkládačky vyráběné a prodávané v ČLR, na domácím trhu ve Spojených státech amerických (dále jen „USA“), které sloužily jako analogická země, jakož i keramické obkládačky vyráběné a prodávané v Unii výrobním odvětvím Unie mají v podstatě stejné fyzické, chemické a technické vlastnosti a stejná použití.
- (42) Po poskytnutí informací požádala CCCMC Komisi, aby poskytla podrobnější popis jednotlivých typů výrobku vyráběných výrobcí v Unii a výrobcí ve srovnatelné zemi, které byly zahrnuty do určitého kontrolního čísla výrobku. Tvrdila, že mohou existovat rozdíly mezi typem výrobku vyráběným výrobním odvětvím Unie, výrobním odvětvím srovnatelné země a čínskými vyvážejícími výrobci, které se neprojevily v PCN a o kterých ani čínští vyvážející výrobci, ani CCCMC nevěděli. CCCMC vznesla argument týkající se srovnání cen za účelem analýzy dumpingu i újmy a tvrdila, že bez těchto informací nebyla schopna požádat v odůvodněných případech o úpravu, a proto nemohla plně uplatnit svá práva na obhajobu (viz 81. až 83. a 120. až 122. bod odůvodnění).
- (43) Nicméně, jak Komise vysvětlila CCCMC v dopise ze dne 20. září 2017, neměla k dispozici žádný podrobnější popis různých typů výrobku v rámci konkrétního PCN, ani neměla důvod se domnívat, že v PCN existují jakékoli rozdíly. Jak je také vysvětleno ve 45. bodě odůvodnění, mělo se za to, že charakteristiky jednotlivých PCN byly dostatečně podrobné, aby zachytily všechny rozdíly mezi různými typy výrobku. CCCMC rovněž neposkytla žádné argumenty, proč by podrobnější popis či rozlišení měly být nezbytné. Komise proto dané tvrzení zamítla.
- (44) CCCMC rovněž tvrdila, že jelikož mezi keramické obkládačky patří velký počet výrobků, měla Komise shromáždit informace o typech výrobku dovážených z ČLR a typech výrobku vyráběných výrobním odvětvím Unie a provést analýzu podle jednotlivých (skupin) typů výrobku (segmentů).
- (45) Pro vymezení dotčeného výrobku a rozlišení mezi různými typy výrobku použila Komise sedm charakteristik vyjadřujících fyzické vlastnosti, jako je absorpce vody, konečná úprava (zda jsou obkládačky glazované/neglazované, jednou/dvakrát vypalované, barvené/nebarvené, rektifikované či nikoli), velikost a normy kvality. Tytéž charakteristiky již byly použity v původním šetření. Žádná jiná strana netvrdila, že neodrážejí veškeré rozdíly mezi jednotlivými typy výrobku a že tentýž typ výrobku vyráběný v Unii se liší od téhož typu výrobku vyráběného v ČLR. CCCMC rovněž neposkytla žádné informace o tom, které charakteristiky by pro tyto účely byly nutné. Komise proto trvá na tom, že charakteristiky každého PCN byly dostatečně podrobné, aby zachytily veškeré rozdíly mezi různými typy výrobku, což umožnilo spravedlivé srovnání výrobků (a cen).
- (46) Kromě toho, pokud jde o tvrzení, že některé typy výrobku měly být sdruženy do segmentů a analyzovány odděleně, Komise nenašla pro vytvoření takových segmentů žádný jiný objektivní základ než rozdíly zachycené v PCN. Připomíná se rovněž, že v původním šetření se nerozlišovaly žádné skupiny výrobků. Kromě toho CCCMC nedoložila svou žádost žádným konkrétním návrhem a žádná jiná strana se nedomnívala, že by seskupení některých typů výrobku bylo nezbytné a odůvodněné. Naopak se Komise domnívala, že analýza podle PCN byla podrobnější než analýza podle segmentů, které sdružovaly některá PCN, a proto byla vhodnější. Komise proto dané tvrzení zamítla.
- (47) Vzhledem k výše uvedenému a jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky ohledně dotčeného výrobku a obdobného výrobku, Komise trvá na tom, že tyto výrobky jsou obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

C. PRAVDĚPODOBNOST PŘETRVÁNÍ NEBO OBNOVENÍ DUMPINGU

1. Předběžné poznámky

- (48) V souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení Komise zkoumala, zda je pravděpodobné, že by došlo k přetrvání nebo obnovení dumpingu ze strany čínských vyvážejících výrobců, kdyby stávající opatření pozbyla platnosti.

- (49) Devatenáct vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců poskytlo odpovědi na formulář pro výběr vzorku. Deklarovaný objem vývozu keramických obkládaček do Unie ze strany spolupracujících vyvážejících výrobců v období přezkumného šetření činil 1,7 milionu m², což odpovídalo asi 11 % celkového objemu dovozu dotčeného výrobku z Číny, který v tomtéž období zaznamenal Eurostat. Celková deklarovaná výrobní kapacita spolupracujících vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců činila 207 milionů m², což představuje přibližně 1,5 % celkové odhadované čínské výrobní kapacity (tento odhad činil 13,9 miliardy m² v roce 2015). Další podrobnosti o výrobní kapacitě v ČLR jsou uvedeny v oddíle 3 písm. a).
- (50) Komise proto posoudila pravděpodobnost přetrvání nebo obnovení dumpingu na základě údajů poskytnutých těmito třemi skupinami společností.

2. Dumping v období přezkumného šetření

a) Srovnatelná země

- (51) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení byla běžná hodnota stanovena na základě cen zaplacených nebo splatných na domácím trhu nebo na základě početně zjištěné hodnoty ve vhodné třetí zemi s tržním hospodářstvím (dále jen „srovnatelná země“).
- (52) CCCMC zpochybnila metodiku srovnatelné země pro stanovení běžné hodnoty jako takové, přičemž tvrdila, že oddíl 15 protokolu o přistoupení Číny k WTO pozbyl platnosti po 11. prosinci 2016. Podle CCCMC by se proto běžná hodnota pro čínské vyvážející výrobce měla vypočítat na základě jejich vlastních domácích cen a/nebo nákladů. Po poskytnutí informací CCCMC svá tvrzení zopakovala.
- (53) Komise připomněla, že všichni čínští vyvážející výrobci měli možnost předložit formuláře žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství, aby bylo možné provést individuální výpočty dumpingových rozpětí. Žádný z těchto výrobců této možnosti nevyužil. V souladu s čl. 2 odst. 7 základního nařízení byla proto běžná hodnota stanovena na základě údajů ze srovnatelné země. Toto tvrzení bylo tedy zamítnuto.
- (54) V původním šetření byly jako srovnatelná země pro účely stanovení běžné hodnoty s ohledem na ČLR použity USA.
- (55) V oznámení o zahájení přezkumu informovala Komise zúčastněné strany, že jako o možné srovnatelné zemi uvažuje o USA, a vyzvala strany, aby se k tomu vyjádřily. Kromě toho bylo v oznámení o zahájení přezkumu uvedeno, že další výrobci v zemích s tržním hospodářstvím by se mohli nacházet mimo jiné také v Turecku, Spojených arabských emirátech (dále jen „SAE“), Indii a Brazílii a že budou rovněž zkoumány.
- (56) CCCMC vyjádřila po zahájení řízení obavy ohledně vhodnosti USA jako srovnatelné země. Domnívala se, že USA nejsou vhodnou srovnatelnou zemí, a tvrdila, že mezi Čínou a USA panují rozdíly v ekonomickém rozvoji a že spotřeba keramických obkládaček na trhu s podlahovými krytinami v USA je nízká. CCCMC se vyjádřila, že volba Brazílie, Indie, Mexika a Turecka jako srovnatelné země by byla vhodnější, jelikož tyto země a ČLR jsou si podobné, pokud jde o úroveň rozvoje, a mají srovnatelnou domácí spotřebu.
- (57) Pokud jde o USA, sdružení CET tvrdilo, že v USA existuje vysoká úroveň hospodářské soutěže na domácím trhu u široké škály výrobků, jež jsou zcela srovnatelné s výrobky vyváženými z ČLR. Kromě toho argumentovalo, že přístup k surovinám a zdrojům energie byl u USA a ČLR podobný a že množství prodaná na domácím trhu USA činí z USA reprezentativní srovnatelnou zemi.
- (58) Na základě těchto připomínek kontaktovala Komise zastoupení výše uvedených zemí a také zemí s největším objemem dovozu keramických obkládaček do Unie a požádala je o pomoc při identifikaci výrobců v jejich zemích, kteří by mohli být vyzváni ke spolupráci jako výrobci ve srovnatelné zemi. Kromě toho byly zaslány žádosti o spolupráci známým výrobcům a sdružením výrobců ve srovnatelné zemi.
- (59) Deset výrobců projevilo ochotu spolupracovat při šetření. Nacházeli se v USA (3), Brazílii (2) a Indii (5). Komise jim zaslala dotazník týkající se srovnatelné země dne 20. ledna 2017. Z Indie nepřišla žádná odpověď. Pokud jde o vyvážející výrobce z Brazílie, jeden výrobce neodpověděl a druhý ukončil spolupráci. Pokud jde o USA, jeden výrobce ukončil spolupráci a dva výrobci dotazník vyplnili.

- (60) Na základě dostupných informací dospěla Komise k závěru, že v USA existuje významný objem výroby a dostatečná úroveň hospodářské soutěže na domácím trhu. Domácí spotřeba USA činila asi 254 milionů m². Působilo tam nejméně 28 domácích výrobců. Kromě toho dovoz představuje 68 % spotřeby a pochází především z ČLR (z celkového objemu dovozu 49 milionů m²). Kromě cla ve výši 8,5 %–10 % nejsou v platnosti žádná omezení dovozu. Výrobci z USA používali podobný výrobní proces jako čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku. Spolupracující výrobci v USA vykazali jako domácí prodej 2,0, resp. 2,9 milionu m².
- (61) Po poskytnutí informací CCCMC tvrdila, že USA nejsou v žádném případě vhodnou srovnatelnou zemí a že Komise nepoužila zemi, v níž je cena obdobného výrobku vytvářena za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi země vývozu.
- (62) Pokud jde o toto tvrzení, je třeba nejprve připomenout, že se Komise obrátila na oficiální zástupce a/nebo výrobce se sídlem v Brazílii, Indii, Indonésii, Malajsii, Mexiku, Rusku, Srbsku, Thajsku, Tunisku, Turecku, SAE, na Ukrajině a v USA. Jak je popsáno v 59. bodě odůvodnění, spolupracovali však pouze dva výrobci.
- (63) Jak je uvedeno v 60. bodě odůvodnění, USA byly považovány za vhodnou srovnatelnou zemi, protože v USA existuje významný objem výroby a spotřeby a dostatečná úroveň hospodářské soutěže na domácím trhu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (64) Po poskytnutí informací projevil jeden dovozce obavy, pokud jde o výběr dvou výrobců z USA, kteří jsou ve spojení s výrobcí v Unii, a stanovení běžné hodnoty pro ČLR na základě těchto dvou výrobců. Objektivita údajů získaných od těchto výrobců proto může být sporná.
- (65) Komise uvedla, že i když je výrobce ve srovnatelné zemi spojen s výrobcem v Unii, taková vazba neruší ani neovlivňuje stanovení běžné hodnoty ⁽¹⁾.
- (66) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, dospěla Komise k závěru, že USA jsou vhodnou srovnatelnou zemí podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.
- b) Běžná hodnota
- (67) Jako základ pro stanovení běžné hodnoty byly použity informace, které byly obdrženy od dvou spolupracujících výrobců ve srovnatelné zemi.
- (68) V souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení Komise nejprve posoudila, zda je celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům, který spolupracující výrobci ve srovnatelné zemi uskutečnili během období přezkumného šetření, reprezentativní. Za tímto účelem byl jejich celkový objem prodeje srovnán s celkovým objemem dotčeného výrobku vyvezeného do Unie jednotlivými čínskými vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku. Na tomto základě Komise zjistila, že obdobný výrobek byl na domácím trhu USA prodáván v reprezentativním množství.
- (69) Za druhé Komise porovnávala podle typu výrobku objem prodeje na trhu USA s objemem vývozu do Unie, který uskutečnili jednotliví čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku. Toto srovnání ukázalo, že dva přímo srovnatelné typy výrobku nebyly v USA prodávány v reprezentativním množství. Proto byla běžná hodnota u těchto dvou typů výrobku početně zjištěna na základě jejich vlastních prodejních, režijních a správních nákladů, zisku a úprav nákladů zjištěných v běžném obchodním styku.
- (70) Po poskytnutí informací CCCMC tvrdila, že nemá smysl porovnávat objem prodeje výrobců ve srovnatelné zemi na jejich domácím trhu s objemem prodeje na vývoz uskutečněného čínskými vyvážejícími výrobci, jelikož spolu vzájemně nijak nesouvisí. Analýza provedená Komisí tedy nevypovídá o reprezentativnosti prodeje na domácím trhu v USA v případě těchto typů výrobku.

⁽¹⁾ Viz také rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 ve věci C-687/13, žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná finančním soudem v Mnichově (Finanzgericht München (Německo)), Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH v Hauptzollamt Regensburg Fliesen-Zentrum, bod 67.

- (71) Stejně jako u výpočtu dumpingu v tržních hospodářstvích ověřila Komise, zda transakce byly v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení provedeny v dostatečném množství na úrovni jednotlivých typů výrobku. Vzhledem k tomu, že tyto dva typy výrobku představovaly 0,70 %, resp. 0,09 % prodeje čínských vyvážejících výrobců, dospěla Komise k závěru, že prodej na domácím trhu v USA nebyl reprezentativní a provedla početní zjištění běžné hodnoty. Komise navíc shledala, že použitá metodika neměla žádný dopad na stanovení dumpingového rozpětí. Toto tvrzení se proto zamítá.
- (72) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období přezkumného šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.
- (73) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:
- objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku; a
 - vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.
- (74) V tomto případě je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.
- (75) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:
- objem ziskového prodeje tohoto typu výrobku představuje nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu; nebo
 - vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.
- (76) Analýza domácího prodeje ukázala, že běžná hodnota 10 typů výrobku byla stanovena na základě metody uvedené v 74. bodě odůvodnění a 7 typů výrobku na základě metody uvedené v 75. bodě odůvodnění.
- (77) Spolupracující výrobci v USA vykazali celkem sedmáct typů výrobku, kdežto čínští spolupracující vyvážející výrobci vykazali celkem patnáct typů výrobku. Ze srovnání mezi typy výrobku vyváženými čínskými výrobci a prodávanými výrobci v USA však vyplývá, že přímá srovnatelnost existuje pouze u dvou typů výrobku. Omezený počet odpovídajících typů výrobku lze vysvětlit poměrně složitou definicí typů výrobku, která zahrnuje sedm vlastností a 672 možných kombinací (včetně, ale nikoli vylučně, porcelánových/neporcelánových, sedmi typů pracovních povrchů, jednoduchého/dvojitého nebo žádného glazování). Jelikož je pro účely výpočtu dumpingu povinné zohlednit 100 % prodeje na vývoz, bylo pro potřeby srovnání nutno provést určité úpravy.
- (78) Za prvé se Komise rozhodla zlepšit srovnatelnost početním zjištěním běžné hodnoty u dalších typů výrobku. V tomto ohledu je třeba připomenout, že čínští spolupracující vyvážející výrobci prodávali dva neporcelánové typy výrobku do Unie (představovaly přibližně 6 % celkového množství vyváženého do Unie). Výrobci ve srovnatelné zemi – USA však tyto neporcelánové typy výrobku nevyráběli. Komise se proto rozhodla početně zjistit výrobní náklady u neporcelánových typů výrobku srovnáním nákladů výrobního odvětví Unie na porcelánové i neporcelánové typy. Bylo zjištěno, že výrobní náklady u neporcelánových typů výrobku jsou o 30 % nižší než u porcelánových typů výrobku. Získaný poměr byl použit na sedmáct typů výrobku, které vykazali výrobci v USA, tak, aby odpovídaly typům výrobku vykázaným čínskými vyvážejícími výrobci.
- (79) Pokud jde o neglazované keramické obkládačky, čínští vyvážející výrobci vykazali prodej těchto obkládaček (čtyři typy výrobku představující asi 56 % celkového množství vyváženého do Unie), u nichž neexistuje žádná přímá srovnatelnost s typy výrobku prodávanými spolupracujícími výrobci v USA. Za použití stejné metodologie popsané v 78. bodě odůvodnění Komise početně zjistila výrobní náklady pro typy výrobku s jednoduchým glazováním srovnáním nákladů výrobního odvětví Unie na glazované i neglazované typy výrobku. Bylo zjištěno, že výrobní náklady neglazovaných keramických obkládaček jsou o 6 % nižší než u typů výrobku s jednoduchým glazováním. Získaný poměr byl použit na sedmáct typů výrobku, které vykazali výrobci v USA.

- (80) Na základě dodatečných početně zjištěných běžných hodnot si vzájemně odpovídaly 3 typy výrobku mezi typy výrobku, jež vyrábí výrobci v USA a čínští vyvážející výrobci. U typů výrobku, u nichž nebylo možné zajistit přímou srovnatelnost, se Komise rozhodla provést srovnání mezi typy výrobku prodávanými čínskými vyvážejícími výrobci s těmi typy výrobku z USA, které mají nejpodobnější technické charakteristiky a nejnižší běžnou hodnotu.
- (81) Po poskytnutí informací tvrdily dvě zúčastněné strany, že Komise nezveřejnila informace týkající se konkrétních typů výrobku vyráběných výrobci ze srovnatelné země. Dále tvrdili, že nebyli schopni zjistit, zda existují rozdíly (které se neodráží v PCN), které by ospravedlňovaly úpravu.
- (82) Komise zúčastněným stranám poskytla výpočty běžné hodnoty podle jednotlivých typů výrobku. Jak je uvedeno ve 45. bodě odůvodnění, typy výrobku byly vymezeny na základě těchto technických charakteristik: absorpce vody, konečná úprava (glazované jednou vypalované, glazované dvakrát vypalované nebo neglazované, leštěné nebo neleštěné, tělo obkládačky barvené nebo nebarvené, s rektifikací nebo bez), velikost pracovního povrchu a norma kvality.
- (83) Žádná ze zúčastněných stran nepředložila připomínky k definici typů výrobku, nenavrhla žádnou další příslušnou metodiku ani nepředložila další informace. Komise dospěla k závěru, že definice typů výrobku byly dostatečné pro to, aby bylo možné zachytit všechny rozdíly, které ovlivňují srovnatelnost cen. Toto tvrzení tedy nebylo zohledněno. Jeden čínský vyvážející výrobce zařazený do vzorku tvrdil, že by Komise při početním zjišťování běžné hodnoty neměla používat vážený průměr ziskového rozpětí a rozpětí prodejních, režijních a správních nákladů u domácího prodeje ve srovnatelné zemi, ale vážený průměr ziskového rozpětí a rozpětí prodejních, režijních a správních nákladů u typů výrobku s nejpodobnějšími technickými charakteristikami.
- (84) V tomto případě nebyly typy výrobku vyvážené touto zúčastněnou stranou vyráběny a prodávány ve srovnatelné zemi. Komise proto početně zjistila běžnou hodnotu na základě výrobních nákladů u typů výrobku s nejpodobnějšími technickými charakteristikami a v souladu s čl. 2 odst. 7 základního nařízení na základě průměrných prodejních, správních a režijních nákladů a zisku založených na skutečných údajích o výrobě a prodeji obdobného výrobku uskutečněných výrobci ve srovnatelné zemi v běžném obchodním styku. Toto tvrzení bylo proto rovněž zamítnuto.

c) Vývozní cena

- (85) Tři skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku vyvážely přímo do Unie ve formě přímého prodeje dotčeného výrobku nezávislým odběratelům v Unii. Proto byla vývozní cena stanovena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek při prodeji na vývoz do Unie v průběhu období přezkumného šetření.

d) Srovnání

- (86) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu. Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení.
- (87) Pokud jde o ceny výrobců ve srovnatelné zemi na domácím trhu, byly provedeny úpravy o domácí náklady na dopravu, úvěry, manipulaci a balení a provize a obchodní úroveň. Pokud jde o vývozní ceny vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, byly provedeny úpravy o náklady na dopravu, pojištění, manipulaci, úvěry, bankovní poplatky, náklady na balení, dovozní poplatky, cla a provize.

e) Dumpingové rozpětí

- (88) V souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení porovнала Komise váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku ve srovnatelné zemi s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku každé spolupracující skupiny zařazené do vzorku.
- (89) Na základě toho bylo zjištěno, že vážený průměr dumpingových rozpětí vyjádřený jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činil během období přezkumného šetření 66 % až 231 %.

f) Závěr ohledně dumpingu v období přezkumného šetření

- (90) Komise zjistila, že v období přezkumného šetření vyváželi čínští vyvážející výrobci i nadále (ve vyšším objemu, než bylo zjištěno v původním šetření) keramické obkládačky do Unie za dumpingové ceny.

3. Důkazy o pravděpodobnosti přetrvání dumpingu

- (91) Komise dále analyzovala, zda je pravděpodobné přetrvání dumpingu, kdyby opatření pozbyla platnosti. Přitom posuzovala čínskou výrobní kapacitu a volnou kapacitu, chování čínských vývozců na jiných trzích, situaci na domácím trhu v Číně a atraktivitu trhu Unie.
- (92) Jak bylo uvedeno výše, přihlásilo se devatenáct čínských vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců, přičemž tento počet představuje pouze 1,5 % odhadované čínské výrobní kapacity v roce 2015. Tři čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku, u nichž byla provedena inspekce na místě, představují pouhý zlomek (tj. 0,3 %) odhadované čínské výroby. Informace, které měla Komise k dispozici o výrobě a volné kapacitě čínských vyvážejících výrobců, byly proto omezené.
- (93) Z tohoto důvodu musela většina níže uvedených zjištění týkajících se přetrvání nebo obnovení dumpingu vycházet z jiných zdrojů, tj. z údajů Eurostatu, databáze čínského vývozu a z informací předložených výrobním odvětvím Unie v žádosti o zahájení přezkumu. Z analýzy uvedených informací vyplynuly následující skutečnosti.

a) Výroba a volná kapacita v ČLR

- (94) Čínští výrobci vybudovali rozsáhlé výrobní kapacity pro keramické obkládačky, jež i nadále zdaleka převyšují výrobní kapacitu Unie. Během posledních deseti let čínští výrobci výrazně zvýšili výrobu, doplnili výrobní kapacitu a nadále tak činí. Čínská výrobní kapacita keramických obkládaček se mezi lety 2011 a 2014 zvýšila téměř o 30 %, a sice z 10,8 na 13,9 miliardy m². Kromě toho mezi lety 2014 a 2016 výrazně vzrostl počet čínských výrobců keramických obkládaček, a sice o téměř 20 % – z 1 452 v roce 2014 na 1 777. Výrobní kapacita za rok 2016 se odhadovala přibližně na 17 miliard m², a to extrapolací výrobní kapacity řady výrobních podniků⁽¹⁾.
- (95) Podle téhož čínského statistického zdroje vzrostla skutečná výroba z 8,7 miliardy m² v roce 2011 na 11,1 miliardy m² v roce 2016, tedy o 2,4 miliardy m² za dané období. Výroba keramických obkládaček se však nezvyšovala podobným tempem ve srovnání s vybudovanou kapacitou čínské výroby keramických obkládaček během uvedeného období: výrobní kapacita vzrostla o 6,2 miliardy m² (z 10,8 miliardy m² v roce 2011 na 17 miliard m² v roce 2016). Proto se zvýšila volná kapacita z 20 % v roce 2011 na 35 % na konci roku 2016, což se rovná navýšení o 3,8 miliardy m². Tato volná kapacita je několikanásobně vyšší než celková spotřeba v Unii, která v období přezkumného šetření činila přibližně 879 milionů m².
- (96) Kromě toho vyplynulo z informací shromážděných během inspekce na místě, že během období od roku 2013 do období přezkumného šetření pokleslo využití kapacity u ověřených vyvážejících výrobců ze 74 % na 54 % a počet zaměstnanců se snížil o 25 %. Výrobci zastavili výrobu během dvou měsíců prvního čtvrtletí roku 2017, když zásoby dosáhly určité úrovně, která představuje 67 % celkové výroby v období přezkumného šetření. Na konci období přezkumného šetření měli tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku uloženo ve skladech 23 milionů m² (během období přezkumného šetření dovezla Unie z Číny 15 milionů m²).
- (97) Souhrnně řečeno, vzhledem k tomu, že Čína má k dispozici velkou výrobní kapacitu, a tedy je schopna zvýšit během krátké doby objem své výroby, zrušení stávajících opatření by pravděpodobně vedlo k nárůstu levného čínského dumpingového dovozu na trh Unie.

b) Chování čínských vývozců na trzích třetích zemí

- (98) Čínští výrobci vyvážejí velká množství keramických obkládaček do třetích zemí, které nejsou členy Unie, zejména na Filipíny, do USA, Saúdské Arábie, Jižní Koreje, Indonésie, Thajska a Austrálie.

⁽¹⁾ Zdroj: China Building Ceramics and Sanitary Ware Association („CBCSA“) (internetové stránky: <http://www.china-china.cn>).

- (99) Komise porovnála průměrnou cenu dotčeného výrobku účtovanou v průběhu období přezkumného šetření těmito výrobci na hlavních vývozních trzích uvedených výše s průměrnou vývozní cenou na trh Unie. Toto srovnání bylo provedeno na základě informací z databáze čínského vývozu, kde je hodnota vývozu vyjádřena v USD a na základě FOB. Množství jsou vyjádřena v kilogramech.
- (100) Vývozní ceny do Unie byly ve srovnání s ostatními hlavními vývozními trhy výrazně vyšší. Průměrná vývozní cena do Unie činila přibližně 0,46 USD za kilogram, zatímco průměrné ceny do ostatních hlavních destinací činily přibližně 0,34 USD za kilogram.
- (101) Podle databáze čínského vývozu se po skončení období přezkumného šetření prodejní ceny do zbytku světa ještě snížily. V průběhu druhého pololetí roku 2016 se průměrné vývozní ceny na hlavní vývozní trhy ve srovnání s vývozními cenami v období přezkumného šetření snížily (– 37 % pro Filipíny, – 26 % pro Saúdskou Arábii, – 22 % pro USA a přibližně – 13 % pro Jižní Koreu a Austrálii).

c) Atraktivita trhu Unie

- (102) Odhadovaná poptávka v Unii představuje pouhý zlomek dostupné volné kapacity na čínském domácím trhu. Před zavedením opatření byla Unie pro Čínu tradičním vývozním trhem. V původním šetření Komise dospěla k závěru, že čínský dovoz dosáhl v průměru 65 milionů m² ročně, tj. více než trojnásobku jejich současného objemu vývozu do EU. V současné době je průměrná cena na trhu Unie (0,46 USD/kg) rovněž vyšší než čínská vývozní cena (0,34 USD/kg) na čínských hlavních vývozních trzích. Je proto pravděpodobné, že kdyby opatření pozbyla platnosti, čínští výrobci se budou pokoušet zvýšit svůj prodej do Unie s použitím dostupné kapacity.

d) Závěr týkající se dumpingu a pravděpodobnosti přetrvání dumpingu

- (103) Šetření ukázalo, že ceny čínského vývozu keramických obkládaček do Unie a na hlavní vývozní trhy ČLR byly nižší než běžná hodnota stanovená během období přezkumného šetření. Kromě toho výrobní kapacita a výroba v Číně stále rostly. Objem jejich vývozu byl poměrně stabilní a nic nenasvědčuje tomu, že by spotřeba na čínském domácím trhu byla schopna absorbovat obrovská množství vyráběných výrobků a jejich zásoby. Ani zúčastněné strany nebyly schopny vysvětlit, jak jinak by mohlo být toto množství absorbováno, aniž by představovalo hrozbu pro Unii.
- (104) Na tomto základě a jelikož zúčastněné strany nevnesly žádné připomínky, dospěla Komise k závěru, že je pravděpodobné, že kdyby opatření pozbyla platnosti, do Unie se budou vyvážet značné objemy čínských keramických obkládaček za dumpingové ceny.

D. VÝROBNÍ ODVĚTVÍ UNIE

- (105) Výrobní odvětví Unie nedoznalo od doby původního šetření velkých strukturálních změn. Toto odvětví je stále velmi roztržštěné a malé a střední podniky společně zaujímají významný podíl na trhu (66 % na základě objemu výroby v roce 2015). Během období přezkumného šetření vyrábělo obdobný výrobek v Unii asi 500 výrobců. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.
- (106) Jak je popsáno ve 20. bodě odůvodnění, při výběru vzorku výrobců v Unii zohlednila Komise velkou roztržštěnost výrobního odvětví Unie, aby byly zastoupeny společnosti z každého sektoru. Aby Komise zohlednila příslušný podíl (váhu) každého segmentu na celkové výrobě v Unii a získala reprezentativní obrázek situace výrobního odvětví Unie, použila příslušný podíl (váhu) pro zvážení určitých mikroekonomických ukazatelů (viz 144. bod odůvodnění) u společností zařazených do vzorku v daném segmentu, a to v souladu s metodikou použitou v původním šetření.
- (107) Tyto váhy byly stanoveny na základě údajů poskytnutých žadatelem, zejména o objemu výroby v roce 2015 u společností nacházejících se v zemích, které představují 79 % výroby v Unii⁽¹⁾. Tyto váhy byly následující: podniky ze sektoru malých podniků s výrobou nižší než pět milionů metrů čtverečních představovaly 41 % celkové výroby v Unii; podniky ze sektoru středních podniků s výrobou mezi pěti a deseti miliony metrů čtverečních představovaly 25 % celkové výroby v Unii a podniky ze sektoru velkých společností představovaly 34 % celkové výroby v Unii.

⁽¹⁾ Skutečné váhy se mírně lišily od vah použitých v původním šetření, které vycházely z údajů z roku 2008.

E. SITUACE NA TRHU UNIE

1. Spotřeba v Unii

- (108) Spotřeba v Unii byla stanovena tak, že čistý prodej v Unii byl připočten k dovozu z ČLR a ze třetích zemí. Objem výroby byl založen na údajích z Eurostatu a údajích získaných od členů sdružení CET.
- (109) Spotřeba v Unii se během posuzovaného období vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba v Unii

	2013	2014	2015	OPŠ
Objem (v tisících m ²)	750 158	837 188	851 104	878 968
Index (2013 = 100)	100	112	113	117

Zdroj: Eurostat, CET.

- (110) Spotřeba v Unii se v posuzovaném období zvýšila. Největší nárůst (o 12 %) byl zaznamenán mezi lety 2013 a 2014, a sice ze 750 milionů m² na 837 milionů m². Celkově se během posuzovaného období spotřeba zvýšila o 17 %, a sice ze 750 milionů m² na přibližně 879 milionů m² v období přezkumného šetření.
- (111) V porovnání s obdobím posuzovaným během původního šetření byla však spotřeba v období přezkumného šetření stále o 37 % nižší než v roce 2007, kdy činila přibližně 1,4 miliardy m². Pokles spotřeby po roce 2007 byl způsoben poklesem domácí spotřeby v důsledku krize eurozóny a významné následné recese ve stavebnictví⁽¹⁾.

2. Dovoz z ČLR do Unie

2.1. Objem, cena a podíl dovozu z ČLR na trhu

- (112) Objem a podíl dovozu na trhu byly založeny na údajích Eurostatu.
- (113) Během posuzovaného období se objem a podíl dovozu z ČLR na trhu vyvíjely takto:

Tabulka 2

Objem a podíl dovozu z ČLR na trhu

	2013	2014	2015	OPŠ
Objem dovozu (v tisících m ²)	22 691	23 244	18 167	15 057
Index (2013 = 100)	100	102	80	66
Podíl na trhu (v %)	3,02	2,78	2,13	1,70

Zdroj: Eurostat.

- (114) Po uložení antidumpingových cel dovoz keramických obkládaček z ČLR výrazně poklesl⁽²⁾. Čínský dovoz však byl na trhu Unie nadále přítomen a během období přezkumného šetření představoval přibližně 15 milionů m², pokud jde o objem dovozu, a 1,7 %, pokud jde o procentní podíl na trhu.

⁽¹⁾ Viz 121. bod odůvodnění nařízení Komise (EU) č. 258/2011 ze dne 16. března 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 70, 17.3.2011, s. 5).

⁽²⁾ Během období původního šetření (od roku 2007 do 31. března 2010) dovoz z ČLR činil v průměru přibližně 65 milionů m² ročně.

- (115) Objem dovozu z ČLR poklesl v období přezkumného šetření ve srovnání s rokem 2013 o 34 %, a sice z přibližně 22,7 milionu m² na přibližně 15 milionů m². Podíl čínského dovozu na trhu se snížil z 3,2 % v roce 2013 na přibližně 1,7 % v období přezkumného šetření.

2.2. Cena dovozu a cenové podbízení

- (116) Během posuzovaného období se průměrná cena dovozu z ČLR vyvíjela takto:

Tabulka 3

Průměrná cena dovozu z ČLR

	2013	2014	2015	OPŠ
Průměrná cena CIF na hranici Unie (EUR za m ²)	5,07	5,44	6,13	5,78
Index (2013 = 100)	100	107	121	114

Zdroj: Eurostat.

- (117) Průměrné ceny dovozu z ČLR vzrostly během posuzovaného období o 14 %, a sice z 5,07 EUR/m² na 5,78 EUR/m², přičemž vrcholu bylo dosaženo v roce 2015, kdy se cena zvýšila o 21 % na 6,13 EUR/m².
- (118) Za účelem analýzy cenového podbízení byly vážené průměrné prodejní ceny jednotlivých typů výrobku prodávaných výrobcí v Unii odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, upravené na úroveň cen ze závodu, porovnány s odpovídajícími váženými průměrnými cenami dovozu z ČLR prodávaného prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovenými na základě cen CIF s příslušnou úpravou o stávající cla a náklady po dovozu. V případě typů výrobku, u nichž neexistoval odpovídající typ výrobku, bylo srovnání provedeno úpravou nejpodobnějšího typu výrobku. Úpravy musely být provedeny zejména v případě glazovaných, dvakrát vypalovaných typů výrobku a v případě neglazovaných typů výrobku, pro něž nebylo možné na straně výrobního odvětví Unie nalézt odpovídající typy výrobku.
- (119) Ze srovnání vyplynulo, že během období přezkumného šetření, a to i přes nárůst průměrné ceny CIF s dodáním na hranice Unie, jak je vysvětleno v 90. bodě odůvodnění, byl čínský dovoz dotčeného výrobku v Unii prodáván za ceny, které se podbízel cenám výrobního odvětví Unie. V procentním vyjádření ve vztahu k těmto cenám se úroveň podbízení pohybovala v rozmezí od 17 % do 50 %. Výpočty vycházely z údajů poskytnutých výrobcí v Unii zařazenými do vzorku a vyvážejícími výrobcí z ČLR zařazenými do vzorku.
- (120) Po poskytnutí informací CCCMC tvrdila, že analýza cenového podbízení byla nedostatečná, jelikož ani CCCMC, ani čínští vyvážející výrobci nemohli účinně uplatnit svá práva na obhajobu, neboť neměli možnost zjistit rozdíly mezi výrobky vyráběnými výrobním odvětvím Unie a výrobky vyráběnými čínskými vyvážejícími výrobcí, aby mohli požádat o úpravy.
- (121) Pokud jde o možné rozdíly mezi výrobky z Unie a výrobky dováženými z ČLR, Komise nemá na základě argumentů uvedených v oddílu B důvod se domnívat, že takové rozdíly v konkrétním PCN existovaly. Naopak, definice PCN umožnila plnou srovnatelnost cen mezi dotčeným výrobkem a obdobným výrobkem (viz oddíl B).
- (122) Jakákoli strana, která požaduje úpravu, musí vycházet z přiměřeného odhadu tržní hodnoty rozdílu. Komise však neobdržela od žádné ze stran žádost o provedení úpravy pro některý konkrétní typ výrobku. Jediné úpravy, které Komise provedla, se proto týkaly glazovaných, dvakrát vypalovaných typů výrobku a neglazovaných typů výrobku, pro něž nebylo možné na straně výrobního odvětví Unie nalézt odpovídající typy výrobku, jak je vysvětleno ve 118. bodě odůvodnění. V návaznosti na žádost ze strany CCCMC ze dne 6. září 2017 poskytla Komise podrobnosti o těchto úpravách, a zejména o dotčených PCN a o výši úpravy provedené u dvou dotčených vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, aby jim umožnila vyjádřit se. CCCMC se poté k této záležitosti již nevyjádřila.

- (123) Po poskytnutí informací CCCMC rovněž tvrdila, že Komise měla provést (a zveřejnit) analýzu cenového podbízení nikoli pouze pro jednotlivé vyvážející výrobce, ale i na celkové úrovni (na základě váženého průměru). Kromě toho CCCMC tvrdila, že Komise měla provést (a zveřejnit) výpočet cenového podbízení pro jednotlivé typy výrobku, což podle CCCMC představovalo jediný možný způsob, jak vyvodit smysluplné závěry ohledně možnosti čínského dovozu vyvíjet tlak na ceny u prodeje výrobního odvětví Unie. CCCMC navíc požádala Komisi, aby rovněž zveřejnila celkový objem a hodnotu prodaných výrobků podle PCN u veškerého prodeje výrobního odvětví Unie, který nebyl použit pro výpočty cenového podbízení.
- (124) Jak Komise informovala CCCMC v dopisech z 25. srpna 2017 a 20. září 2017, provedla výpočty cenového podbízení u jednotlivých vyvážejících výrobců na individuálním základě a u PCN, které prodávali jednotliví čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku. Komise se domnívala, že pro posouzení pravděpodobnosti obnovení újmy není relevantní provádět analýzu celkové úrovně cenového podbízení a analýzu cenového podbízení podle PCN, jelikož tím by se agregovaly údaje čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku podle PCN. Tento druh agregovaného výpočtu požadovaného CCCMC by v žádném případě neměl smysl, jelikož tento druh informací nemá dopad na analýzu pravděpodobnosti obnovení újmy. Kromě toho by agregovaný výpočet neumožnil jednotlivým vyvážejícím výrobcům ověřit, zda Komise použila jejich údaje k provedení výpočtu cenového podbízení správně. Vyvážející výrobci by proto nemohli uplatnit svá práva na obhajobu. Z tohoto důvodu Komise takový výpočet neprovedla. Namísto toho Komise řádně provedla analýzu cenového podbízení u jednotlivých vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Komise proto požadovanou analýzu provádět nemusela.
- (125) Komise rovněž připomněla, že v této věci se jedná o přezkum před pozbytím platnosti. Zavedená opatření způsobila významný pokles dovozu keramických obkládaček (z přibližně 66 milionů m² v období původního šetření na přibližně 15 milionů v období přezkumného šetření v rámci stávajícího šetření). Analýza cenového podbízení tedy mohla být založena pouze na omezeném počtu PCN dotčeného výrobku vyváženého z ČLR do Unie. Účelem analýzy cenového podbízení u jednotlivých vyvážejících výrobců bylo analyzovat, zda by čínští vyvážející výrobci používali cenové podbízení vůči cenám v Unii, kdyby opatření pozbyla platnosti.
- (126) Celková úroveň cenového podbízení a úroveň cenového podbízení podle PCN se naopak nepovažovaly za relevantní pro posouzení pravděpodobnosti obnovení újmy, a proto nejsou součástí spisu. Komise dospěla k závěru, že nebyla povinna provést (a zveřejnit) výpočty, které nebyly provedeny. Komise se proto rozhodla toto tvrzení zamítnout.

3. Důvoz z ostatních třetích zemí

- (127) Během posuzovaného období se důvoz z ostatních třetích zemí a jeho podíl na trhu vyvíjely takto:

Tabulka 4

Důvoz z ostatních třetích zemí a jeho podíl na trhu

Objem dovozu (v tisících m ²)	2013	2014	2015	OPŠ
Turecko	35 526	34 256	35 965	35 246
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	101	99
Ceny dovozu	5,44	6,10	6,19	6,11
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	112	114	112
Podíl na trhu (v %)	4,74	4,09	4,23	4,01

Objem dovozu (v tisících m ²)	2013	2014	2015	OPŠ
Spojené arabské emiráty	7 759	6 538	18 424	16 603
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	84	237	214
Ceny dovozu	7,73	7,92	3,08	3,27
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	102	40	42
Podíl na trhu (v %)	1,03	0,78	2,16	1,89
Indie	1 314	3 582	3 648	4 341
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	273	278	330
Ceny dovozu	4,32	4,22	5,19	4,67
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	98	120	108
Podíl na trhu (v %)	0,18	0,43	0,43	0,49
Jiné třetí země	12 367	12 868	12 301	13 021
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	104	99	105
Ceny dovozu	6,13	5,95	6,02	5,69
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	97	98	93
Podíl na trhu (v %)	1,65	1,54	1,45	1,48
Celkový dovoz ze všech třetích zemí kromě do- tčené země	56 967	57 244	70 338	69 211
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	100	123	121
Ceny dovozu	5,87	6,15	5,30	5,26
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	105	90	90
Podíl na trhu (v %)	7,59	6,84	8,26	7,87

Zdroj: Eurostat.

- (128) Během posuzovaného období představoval největší objem dovoz z Turecka (téměř 4 % podíl na trhu v období přezkumného šetření), Spojených arabských emirátů (téměř 2 % podíl na trhu v období přezkumného šetření) a Indie (přibližně 0,5 % podíl na trhu v období přezkumného šetření). Celkově zaujímal v období přezkumného šetření podíl dovozu ze třetích zemí na trhu 7,84 %. Během posuzovaného období zůstal poměrně stabilní a vrcholu dosáhl v roce 2015 (8,26 % podíl na trhu).
- (129) Průměrné ceny dovozu z Turecka vzrostly během posuzovaného období o 12 %, a sice na 6,11 EUR/m² v období přezkumného šetření. Průměrné ceny dovozu ze Spojených arabských emirátů poklesly během posuzovaného období o 58 %, a sice na 3,27 EUR/m². Průměrné ceny dovozu z Indie ve výši 4,67 EUR/m² byly v období přezkumného šetření o 8 % vyšší ve srovnání s cenami v roce 2013. Průměrné ceny dovozu ze všech dovážejících zemí s výjimkou ČLR poklesly během posuzovaného období o 10 %, a sice na 5,26 EUR/m².

4. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

4.1. Obecné poznámky

- (130) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení přezkoumala Komise všechny hospodářské činitele a ukazatele ovlivňující stav výrobního odvětví Unie.

- (131) Jak je uvedeno v 19. bodě odůvodnění, za účelem zjištění možné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byl proveden výběr vzorku.
- (132) Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Vyhodnotila makroekonomické ukazatele týkající se celého výrobního odvětví Unie na základě informací, které uvedl žadatel v žádosti o přezkum, a údajů od výrobců v Unii zařazených do vzorku, které byly pro období přezkumného šetření upraveny podle údajů uvedených v odpovědích výrobců v Unii zařazených do vzorku. Mikroekonomické ukazatele posuzovala Komise pouze ve vztahu ke společnostem zařazeným do vzorku, a to na základě údajů, které o sobě uvedli výrobci v Unii zařazení do vzorku ve svých odpovědích na dotazník. Oba soubory údajů byly shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.
- (133) Makroekonomické ukazatele jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita a rozsah dumpingového rozpětí.
- (134) Mikroekonomické ukazatele jsou: průměrné prodejní ceny, jednotkové náklady, náklady práce, stav zásob, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

4.2. Makroekonomické ukazatele

4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

- (135) Údaje o výrobě výrobního odvětví Unie za posuzované období byly zjištěny na základě údajů Eurostatu a údajů shromážděných sdružením CET.
- (136) Celková výroba, výrobní kapacita a využití kapacity v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2013	2014	2015	OPŠ
Objem výroby (v tisících m ²)	1 126 000	1 168 000	1 192 000	1 238 500
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	104	106	110
Výrobní kapacita (v tisících m ²)	1 503 300	1 545 000	1 536 100	1 536 100
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	103	102	102
Využití kapacity (v %)	74,9	75,6	77,6	80,6
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	104	108

Zdroj: Eurostat, CET.

- (137) Celková výroba v Unii se v posuzovaném období zvýšila o 10 %. V období přezkumného šetření činila 1,24 miliardy m². V tomtéž období došlo ke zvýšení spotřeby v Unii o 18 % (viz tabulka 1).
- (138) Výrobní kapacita zůstala v posuzovaném období stabilní. Využití kapacity se zvýšilo o 8 % a dosáhlo v posuzovaném období asi 81 %.

4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

- (139) Objem prodeje a podíl na trhu výrobního odvětví Unie se týkají prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie nezávislým odběratelům. Tyto údaje byly zjištěny na základě údajů Eurostatu a údajů shromážděných sdružením CET. V posuzovaném období se vyvíjely takto:

Tabulka 6

Objem prodeje a podíl na trhu

	2013	2014	2015	OPŠ
Objem prodeje (v tisících m ²)	670 500	756 700	762 600	794 700
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	113	114	119
Podíl na trhu (v %)	89,4	90,4	89,6	90,4
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	101	101

Zdroj: Eurostat, CET.

- (140) Objem prodeje výrobního odvětví Unie vzrostl během posuzovaného období o 19 %. V tomtéž období zůstal podíl výrobního odvětví Unie na trhu poměrně stabilní s nárůstem o 1 %. Jeho podíl na trhu činil v období přezkumného šetření přibližně 90 %.

4.2.3. Zaměstnanost a produktivita

- (141) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Zaměstnanost a produktivita

	2013	2014	2015	OPŠ
Počet zaměstnanců (plný pracovní úvazek/zaměstnanec)	59 348	59 010	59 352	59 352
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	99	100	100
Produktivita (m ² /zaměstnanec)	18 973	19 793	20 084	20 867
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	104	106	110

Zdroj: Eurostat, CET.

- (142) Zaměstnanost zůstala během posuzovaného období stabilní. Produktivita vyjádřená objemem výroby (v m²) na zaměstnance se v posuzovaném období zvýšila o 10 %.

4.2.4. Rozsah dumpingového rozpětí

- (143) Dumpingová rozpětí jsou upřesněna v 89. bodě odůvodnění. Všechna rozpětí jsou podstatně vyšší než úroveň *de minimis*.

4.3. Mikroekonomické ukazatele

4.3.1. Obecné poznámky

- (144) U některých mikroekonomických ukazatelů vyjádřených v jiných než absolutních hodnotách – konkrétně v % nebo na jednotku (prodejní cena, výrobní náklady, ziskovost a návratnost investic) byly údaje váženy v souladu s metodikou použitou v původním šetření, aby se zohlednil podíl daného segmentu na celkové výrobě v Unii (viz 20. bod odůvodnění), s použitím konkrétní váhy každého segmentu u celkové výroby v Unii (viz 107. bod odůvodnění).

4.3.2. Ceny a činitele ovlivňující ceny

- (145) Průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie účtované odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Průměrné prodejní ceny

	2013	2014	2015	OPŠ
Prodejní ceny (EUR/m ²)	9,00	9,06	9,13	9,21
Index (2013 = 100)	100	101	101	102

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník.

- (146) Průměrná jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie pro odběratele v Unii, kteří nejsou ve spojení, se během posuzovaného období zvýšila o 2 %. V tomtéž období se jednotkové výrobní náklady snížily o 9 %.

4.3.3. Náklady práce

- (147) Průměrné náklady práce ve výrobním odvětví Unie se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Náklady práce

	2013	2014	2015	OPŠ
Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance (v EUR)	39 314	41 783	42 922	42 262
Index (2013 = 100)	100	106	109	107

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník.

- (148) Mezi rokem 2013 a obdobím přezkumného šetření se průměrné náklady práce na zaměstnance u výrobců v Unii zařazených do vzorku zvýšily o 7 %.

4.3.4. Zásoby

- (149) Stav zásob výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 10

Zásoby

	2013	2014	2015	OPŠ
Konečný stav zásob (v tisících m ³)	49 168	44 529	42 538	43 427
Index (2013 = 100)	100	91	87	88
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby (v %)	58	51	46	45
Index (2013 = 100)	100	87	79	78

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník.

- (150) Konečný stav zásob vyjádřený jak v absolutních objemech, tak jako procento výroby se během posuzovaného období snížil (o 12 %, resp. o 22 %).
- (151) Relativně značné zásoby vyjádřené jako procento výroby jsou důsledkem poklesu spotřeby, a tedy i poptávky v posledních letech kvůli krizi ve stavebnictví po roce 2007. Skutečnost, že keramické obkládačky jsou výrobky, které jsou závislé na trendech v době prodeje, přispěla k tomu, že podniky měly potíže nalézt poptávku po svých zásobách, a tedy své zásoby zredukovat. Avšak spotřeba byla v období přezkumného šetření stále nižší (o 37 %) než v roce 2007 (viz 111. bod odůvodnění).

4.3.5. Výrobní náklady

Jednotkové výrobní náklady se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 11

Jednotkové výrobní náklady

	2013	2014	2015	OPŠ
Jednotkové výrobní náklady (EUR/m ²)	10,10	9,54	9,35	9,15
Index (2013 = 100)	100	95	93	91

- (152) Během posuzovaného období se jednotkové náklady výrobního odvětví Unie na výrobu keramických obkládaček snížily o 9 %.

4.3.6. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

- (153) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obrátu tohoto prodeje. Vyvíjela se takto:

Tabulka 12

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2013	2014	2015	OPŠ
Ziskovost prodeje v Unii na volném trhu (% obrátu z prodeje)	- 5,84	- 2,06	- 0,68	2,02
Index (2013 = 100)	- 100	- 35	- 12	35
Peněžní tok (v EUR)	9 801 189	28 450 311	26 667 148	28 851 493
Index (2013 = 100)	100	290	272	294
Investice (v EUR)	124 733 782	148 595 194	168 940 047	173 001 344
Index (2013 = 100)	100	119	135	139
Návratnost investic (v %)	- 5,96	- 3,76	- 1,12	2,06
Index (2013 = 100)	- 100	- 63	- 19	35

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník.

- (154) Během posuzovaného období dosáhla ziskovost výrobního odvětví Unie kladných hodnot a výrazně se zvýšila z - 5,8 % na 2,0 %. Toto zvýšení odpovídá pozitivnímu vývoji, k němuž během téhož období došlo u ukazatelů majících vliv na ziskovost, jako jsou: zvýšení jednotkové prodejní ceny o 2 % (viz 145. bod odůvodnění) a snížení jednotkových výrobních nákladů o 9 % (viz 152. bod odůvodnění). Pokud jde o celkovou makroekonomickou úroveň, výroba v průběhu posuzovaného období vzrostla o 10 % (viz 137. bod odůvodnění) a Unie získala další 1 % podílu na trhu (viz 140. bod odůvodnění).

- (155) Čistý peněžní tok představuje schopnost výrobního odvětví Unie samofinancovat svoji činnost. Peněžní tok se mezi lety 2013 a 2014 výrazně zvýšil (o 190 %) a poté se stabilizoval.
- (156) V posuzovaném období vzrostl objem investic o 39 %. Podniky v odvětví keramických obkládaček musely neustále investovat do modernizace zařízení, aby mohly držet krok s trendy na trhu. Jednalo se zejména o investice do tiskařských strojů umožňujících, aby design obkládaček odpovídal současným trendům, a investice do výkonnějších pecí, které jsou jedním z hlavních omezujících faktorů při produkci keramických obkládaček.
- (157) Návratností investic se rozumí zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě fixních aktiv. Návratnost investic se v posuzovaném období také vyvíjela pozitivně a dosáhla kladných hodnot, což odráželo obecný trend růstu.

5. Závěr o újmě

- (158) Výrobní odvětví Unie bylo schopno překonat účinky minulého dumpingu. Jeho hospodářská situace se během posuzovaného období ve srovnání s jeho hospodářskou situací v období původního šetření zlepšila. Ačkoli platná opatření nevyloučila čínské výrobce z trhu Unie, umožnila výrobcům v Unii udržet si svůj podíl na trhu, což mělo pozitivní dopad na hospodářský vývoj výrobního odvětví Unie.
- (159) V důsledku toho vykazovaly v posuzovaném období všechny ukazatele újmy pozitivní trend. Výroba i prodej se během posuzovaného období zvýšily. Prodejní cena zůstala poměrně stabilní, avšak výrobní náklady se snížily. Stav zásob, ačkoli byl stále relativně vysoký, se snížil. Peněžní tok i návratnost investic výrazně vzrostly.
- (160) Všechny výše uvedené ukazatele měly pozitivní dopad na ziskovost výrobního odvětví Unie, která se ze záporných čísel dostala v období přezkumného šetření na kladné hodnoty.
- (161) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie v průběhu období přezkumného šetření neutrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

F. PRAVDĚPODOBNOST OBNOVENÍ ÚJMY

- (162) Jak bylo stanoveno výše (viz 103. a 104. bod odůvodnění), k čínskému dovozu v období přezkumného šetření docházelo za dumpingové ceny a byla zjištěna pravděpodobnost přetrvání dumpingu, kdyby opatření pozbyla platnosti.
- (163) Vzhledem k tomu, že již nedocházelo k podstatné újmě pro výrobní odvětví Unie, posuzovala Komise, zda existuje pravděpodobnost obnovení újmy, kdyby opatření pozbyla platnosti.
- (164) Za účelem zjištění pravděpodobnosti obnovení újmy byly analyzovány tyto ukazatele: výrobní kapacita a volná kapacita v Číně, přitažlivost trhu Unie, včetně existence antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření na dovoz keramických obkládaček v jiných třetích zemích, cenová politika čínských vyvážejících výrobců na trzích jiných třetích zemí a dopad na situaci výrobního odvětví Unie. Analýza přihlížela rovněž ke zvýšení spotřeby v Unii a ziskovosti výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

1. Výrobní kapacity a volné kapacity v Číně

- (165) ČLR je největší výrobce keramických obkládaček na světě. Zajišťuje více než polovinu celkové celosvětové produkce. Odhadovaná celková výroba v roce 2016 činila více než 11 miliard m² obkládaček (viz 95. bod odůvodnění).
- (166) Zároveň byla i dostupná volná kapacita v ČLR v porovnání s velikostí trhu Unie velmi vysoká. V roce 2016 byla odhadnuta na přibližně 6 miliard m² (viz 95. bod odůvodnění). Ve srovnání s tím vyrobilo výrobní odvětví Unie v období přezkumného šetření přibližně 1,24 miliardy m² a spotřeba obkládaček činila v tomtéž období pouze 879 milionů m². Čínská volná kapacita tedy více než šestinásobně převyšuje spotřebu v Unii.
- (167) Komise rovněž zjistila, že čínští vyvážející výrobci nahromadili značné zásoby, které mohou začít vyvážet v okamžiku, kdy opatření pozbudou platnosti (viz 96. bod odůvodnění). Na základě informací od čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku mohou zásoby představovat až dvě třetiny jejich výroby keramických obkládaček.

2. Atraktivita trhu Unie

- (168) Trh Unie s keramickými obkládačkami je sice z hlediska spotřeby menší než například v Asii, ale stále představuje přibližně 7 % světové spotřeby keramických obkládaček. Kromě toho, jak je uvedeno v tabulce 1, spotřeba dotčeného výrobku v Unii se mezi rokem 2013 a obdobím přezkumného šetření zvýšila ze 750 158 tun na 878 968 tun. To ukazuje, že spotřeba v Unii je i nadále významná a že trh Unie z důvodu své poměrně značné velikosti a stabilně vzrůstající spotřeby zůstává pro čínské vyvážející výrobce i nadále atraktivním.
- (169) Před uložením opatření činil čínský dovoz v průměru přibližně 65 milionů m² ročně. Skutečnost, že čínský dovoz, byť na nižší úrovni (viz tabulka 2), se po uložení opatření nezastavil, potvrzuje, že čínští vyvážející výrobci považují trh Unie za atraktivní a na trhu Unie i nadále prodávají.
- (170) Kromě toho byla antidumpingová opatření na dovoz keramických obkládaček pocházejících z ČLR uložena i ze strany jiných třetích zemí⁽¹⁾, což ztěžuje čínským vyvážejícím výrobcům vývoz na tyto trhy a dále to zvyšuje atraktivitu trhu Unie, kam by tento vývoz mohl být přeměrován.

2.1. Cenová politika čínských výrobců na trzích jiných třetích zemí

- (171) Dalším významným faktorem prokazujícím přitažlivost trhu Unie je cena dotčeného výrobku prodávaného čínskými vyvážejícími výrobci na trzích třetích zemí. Ceny vývozu vyvážejících výrobců dotčeného výrobku zařazených do vzorku pro trhy třetích zemí jsou vyšší než ceny, které titíž výrobci účtují Unii, avšak stále jsou výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie na trhu Unie. V průběhu období přezkumného šetření byla průměrná vývozní cena dotčeného výrobku vyváženého čínskými vyvážejícími výrobci na trhy třetích zemí v průměru o 15–25 % nižší než průměrná cena keramických obkládaček na trhu Unie.

2.2. Čínské ceny na trhu Unie

- (172) Dalším prvkem dokazujícím přitažlivost trhu Unie je vyšší úroveň cen keramických obkládaček na trhu Unie. V období přezkumného šetření byla průměrná cena vývozu čínských vyvážejících výrobců na trh Unie v průměru o 30–40 % nižší než průměrná cena keramických obkládaček na trhu Unie. Ačkoli běžné ceny v SAE a Indii jsou v současné době pod úrovní čínských cen, jejich objem a potenciál pro růst nejsou srovnatelné s rozsahem výrobních kapacit v ČLR.

3. Dopad na situaci výrobního odvětví Unie

- (173) Vzhledem k velké nevyužitě kapacitě v ČLR a přitažlivosti trhu Unie a dalším prvkům, které byly shrnuty výše v 162. až 172. bodě odůvodnění, je pravděpodobné, že kdyby opatření pozbyla platnosti, již v krátkodobém horizontu by byla na prodej/přeměrování do Unie k dispozici značná množství keramických obkládaček za nízké ceny.
- (174) Aby mohla Komise posoudit, jaký by byl pravděpodobný dopad takového čínského dovozu za nízké ceny na výrobní odvětví Unie, analyzovala nejprve potenciální ztrátu jejich podílu na trhu. Provedla simulaci toho, jaký by byl dopad v případě, kdyby čínští vyvážející výrobci znovu získali podíl na trhu ve výši 6,5 %, který měli v období šetření v rámci původního šetření, tj. před uložením opatření. Pokud jde o objem, znamenalo by to 57 milionů m² (na základě spotřeby v Unii v období přezkumného šetření). Jak bylo zjištěno v původním šetření, takový objem dumpingového dovozu keramických obkládaček z ČLR byl dostačující k tomu, aby způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu v minulosti.
- (175) Komise dospěla k závěru, že jelikož průměrná prodejní cena dovozu z třetích zemí do Unie je nižší než průměrná prodejní cena čínských vyvážejících výrobců a kdyby se čínské obkládačky za nízké ceny znovu objevily na trhu Unie, před převzetím tržního podílu vývozu výrobců ze třetích zemí do Unie by v první řadě potenciálně získaly podíl na trhu na úkor výrobního odvětví Unie.

(¹) Thajsko (2,18–35,49 %), Argentina (50,03 USD/m²), Brazílie (3,34 USD/m² až 6,42 USD/m²), Jižní Korea (9,07 % až 37,40 %), Indie (až 1,87 USD za m²), Mexiko (cenový závazek FOB nejméně 6,72 USD/m² nebo cla ve výši 2,9 USD/m² až 12,42 USD/m²) a Pákistán (5,21 %–59,18 %). Zdroj: Příloha 22 žádosti, internetové stránky WTO s pololetními zprávami podle článku 16.4 dohody z různých zemí a publikace indického ministerstva financí.

- (176) Za předpokladu, že zvýšení dovozu by se promítlo do ekvivalentního snížení výroby a objemu prodeje výrobního odvětví Unie, jednotkové výrobní náklady výrobního odvětví Unie by v důsledku toho vzrostly z 8,95 EUR/m² na 9,09 EUR/m². Zvýšení jednotkových výrobních nákladů by vedlo k poklesu ziskovosti výrobního odvětví Unie až na hranici rentability (to znamená, že příjmy se rovnají celkovým fixním a variabilním nákladům).
- (177) Objem dovozu ve výši 57 milionů m² použitý pro tuto simulaci vycházel z konzervativního odhadu. Ve skutečnosti lze předpokládat, že vzhledem k velké nadměrné kapacitě a nashromážděným zásobám by čínští vyvážející výrobci začali vyvážet do Unie ještě významnější množství keramických obkládaček. Tyto zásoby mohou být v okamžiku ukončení platnosti opatření zpřístupněny pro vývoz do Unie.
- (178) Keramické obkládačky jsou totiž výrobky, které jsou závislé na současných trendech a módě. Proto není pravděpodobné, že kdyby opatření pozbyla platnosti, všechny nashromážděné zásoby by byly vyvezeny do Unie. Avšak vzhledem ke značnému množství nashromážděných zásob by dopad na situaci výrobního odvětví Unie mohl být značný, i kdyby se na trh Unie dostala jen malá část těchto zásob.
- (179) Kromě toho významné volné kapacity čínských vyvážejících výrobců zvyšují pravděpodobnost, že čínské keramické obkládačky vstoupí na trh Unie. Komise zjistila, že čínští vyvážející výrobci používají podobná nebo stejná zařízení, jaká používá výrobní odvětví Unie, a mohou do značné míry vyrábět obkládačky obdobné kvality a s podobným designem jako výrobci v Unii. Po dalším posouzení však Komise zjistila, že neexistují žádné informace na podporu tvrzení, že keramické obkládačky jsou cenově citlivé a že z hlediska konečného uživatele bude jediným určujícím faktorem cena. Nelze popřít, že pro zákazníky je při volbě určitého výrobku alespoň jedním z rozhodujících faktorů jeho cena, kromě jiných faktorů, jako je značka a módní trend, a vzhledem k podobnostem mezi keramickými obkládačkami z Unie a Číny Komise konstatovala, že existuje pravděpodobnost, že dovoz dumpingových čínských výrobků by způsobil snížení cen Unie a měly by výše uvedené důsledky (viz 173. až 178. bod odůvodnění).
- (180) Proto je pravděpodobné, že čínský dumpingový dovoz by nutil výrobce keramických obkládaček v Unii upravit ceny na jejich úroveň. Jak je uvedeno ve 172. bodě odůvodnění, čínský dovoz je v průměru deklarován za cenu podstatně nižší, než je cena na trhu Unie.
- (181) Za druhé zkoumala Komise vliv na ceny. Provedla simulaci toho, k jakému účinku by došlo, kdyby vstup levného čínského dovozu na trh Unie vedl ke snížení ceny dotčeného výrobku prodávaného výrobním odvětvím Unie. Na základě ověřených údajů o výrobcích v Unii a čínských vyvážejících výrobcích za období přezkumného šetření by mělo hypotetické snížení ceny dotčeného výrobku ze strany výrobců v Unii na úroveň čínských cen za následek výrazný pokles jejich ziskovosti a těžké ztráty ve výši 47,52 %.
- (182) Za třetí Komise posuzovala alternativu, kdy by průměrná prodejní cena výrobního odvětví Unie byla stlačena až na úroveň průměrné prodejní ceny čínských vývozců na trzích třetích zemí. Za těchto okolností (na základě ověřených údajů o výrobcích v Unii) by se jejich ziskovost rovněž zhoršila a důsledkem by byly značné ztráty ve výši 17,15 %.
- (183) CCCMC tvrdila, že simulace, které Komise provedla, byly chybné. Podle jejího názoru nevzala Komise při simulaci dopadu opětovného získání 6,5 % podílu čínského dovozu na trhu v úvahu různý sortiment, nedostatečnou srovnatelnost cen a (nedostatečnou) hospodářskou soutěž mezi jednotlivými typy výrobku.
- (184) CCCMC rovněž tvrdila, že při simulaci nárůstu výrobních nákladů vyplývajících z nárůstu prodeje čínských vyvážejících výrobců nevzala Komise v úvahu podstatné rozdíly mezi výrobními náklady u různých typů výrobku a skutečnost, že čínský dovoz se týkal pouze omezeného počtu PCN.
- (185) Kromě toho CCCMC tvrdila, že při simulaci vlivu čínského dovozu na ceny Komise vycházela pouze z průměrných cen a nezohlednila rozdíly v cenách různých typů keramických obkládaček, zatímco čínský dovoz byl omezený a týkal se pouze omezeného počtu typů výrobku. CCCMC tvrdila, že kvůli významným rozdílům

v typech keramických obkládaček neexistoval mezi různými typy keramických obkládaček žádný konkurenční vztah, a proto ceny jednoho typu keramických obkládaček nemohly vykonávat tlak na ceny jiného typu obkládaček. Tvrdila, že Komise měla provést simulace podle typu výrobku, a nikoli na agregovaném základě, jako tomu bylo v případech výpočtů cenového podbízení.

- (186) Podle názoru CCCMC Komise tedy neprovedla zjištění pravděpodobnosti na dostatečném skutkovém základě, který by umožnil „odůvodněné a přiměřené závěry“, a neprovedla analýzu, která by byla založena na skutečných důkazech a objektivním posouzení.
- (187) Komise nejprve připomněla, že k závěrům ohledně pravděpodobnosti obnovení újmy dospěla po analýze řady prvků, jako je výrobní kapacita a volná kapacita v Číně, atraktivita trhu Unie, cenová politika čínských vyvážejících výrobců na trzích jiných třetích zemí a dopad na situaci výrobního odvětví Unie (viz 164. až 172. bod odůvodnění). Simulace provedené Komisí jen posílily a potvrdily její závěry ohledně obnovení újmy v případě, kdy by stávající opatření pozbyla platnosti.
- (188) Za druhé, pro účely provedení simulací mohla Komise vycházet pouze z údajů od výrobců v Unii zařazených do vzorku a z agregovaných objemů a cen vyvážejících výrobců v ČLR. Komise nezohlednila informace o typech a cenách výrobků společností nezařazených do vzorku.
- (189) Komise proto musela vycházet z řady předpokladů, včetně daného sortimentu výrobků dováženého z ČLR v období přezkumného šetření a jeho průměrných cen. Tyto předpoklady nečiní její analýzu chybnou. Spíše naopak – Komise se domnívá, že s ohledem na všechny ostatní prvky, jako je například volná kapacita a výrobní kapacita v ČLR, zvolila spíše konzervativní přístup. Z analýzy ostatních prvků vyplývá, že kdyby opatření pozbyla platnosti, do Unie by se dovážel mnohem větší objem a rovněž širší sortiment výrobků, jako tomu bylo v období původního šetření. Ze simulací rovněž vyplynulo, že potenciální budoucí dovoz by měl významný negativní dopad na finanční zdraví výrobního odvětví Unie a způsobil by obnovení újmy pro výrobní odvětví Unie. Komise proto dané tvrzení zamítla.
- (190) CCCMC také tvrdila, že závěr o pravděpodobnosti obnovení újmy byl chybný, protože Komise zjistila dopady na ceny pouze u malé části prodeje v Unii. Zjištěné cenové podbízení představovalo pouze přibližně 1 % celkového prodeje výrobního odvětví Unie v období přezkumného šetření a přibližně 8 % prodeje uskutečněného výrobcí v Unii zařazenými do vzorku na trhu Unie v období přezkumného šetření. CCCMC rovněž poukázala na to, že počet typů výrobku, které prodávali čínští vyvážející výrobci během období přezkumného šetření, byl nízký (šest) (ve srovnání s více než stovkou typů prodávaných výrobním odvětvím Unie), a úroveň srovnatelnosti je tedy nízká.
- (191) Komise za prvé připomněla, že v této věci se jedná o přezkum před pozbytím platnosti. Opatření zavedená v současnosti způsobila významný pokles dovozu dotčeného výrobku z ČLR. Analýza cenového podbízení proto mohla být provedena pouze na základě (vzorku) dovozu a představovala pouze jeden z různých prvků pro posouzení pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.
- (192) Za druhé, na rozdíl od posouzení provedeného v původním šetření se posouzení pravděpodobnosti obnovení újmy týká budoucnosti. Analýza cenového podbízení u dovozu uskutečněného v minulosti byla pouze jedním z ukazatelů pro budoucí tvorbu cen a objem u vyvážejících výrobců dotčeného výrobku a jejich účinky na výrobní odvětví Unie.
- (193) Za třetí, z analýzy cen dovozu od čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku vyplynulo, že navzdory opatřením by se všechny dovážené typy výrobku podbízel cenám výrobního odvětví Unie, kdyby opatření pozbyla platnosti. V tomto případě by se do Unie dovážel větší objem a rovněž mnohem více typů výrobku za ceny, které by se pravděpodobně podbízel cenám výrobního odvětví Unie. To dále poukazuje na pravděpodobnost obnovení újmy pro výrobní odvětví Unie. Komise proto dané tvrzení zamítla.
- (194) CCCMC rovněž tvrdila, že neexistence segmentované analýzy (podle segmentů společností) znehodnotila veškerá zjištění týkající se (pravděpodobnosti přetrvání) újmy. CCCMC tvrdila, že Komise měla provést posouzení újmy podle segmentů, tj. pro malé, střední a velké společnosti, aby CCCMC mohla uplatnit svá práva na obhajobu, a měla analyzovat postoj CCCMC, že neexistuje žádný základ pro závěr, že se újma pravděpodobně obnoví.

- (195) Komise měla za to, že analýza újmy pro jednotlivé segmenty nebyla v tomto přezkumu před pozbytím platnosti přiměřená nebo nezbytná. Díky tomu, že do vzorku výrobců v Unii pro účely zjištění újmy a analýzy pravděpodobnosti byli vybráni výrobci různých velikostí, aby byl ve vzorku zastoupen každý segment, byla situace jednotlivých segmentů automaticky zohledněna ve všech zjištění týkající se újmy. V souladu s články 3 a 4 základního nařízení bylo zjištění újmy provedeno pro výrobní odvětví Unie jako celek, a nikoli pro jednotlivé výrobce nebo skupiny výrobců. V tomto případě se vzorek považoval za reprezentativní pro situaci výrobního odvětví Unie jako celku, jak je rovněž vysvětleno v 19. až 25. a 105. až 107. bodě odůvodnění. Komise proto tento argument zamítla.
- (196) CCCMC navíc tvrdila, že Komise měla doplnit svou analýzu stavu výrobního odvětví Unie o analýzu podle skupin typů výrobku. Kromě obecných prohlášení však ani CCCMC, ani žádná jiná zúčastněná strana neposkytly žádné podrobnosti o tom, jaké konkrétní typy výrobku by si zasloužily zvláštní analýzu – viz 46. bod odůvodnění. Segmentovaná analýza nebyla ani součástí původního šetření. Komise neměla žádný důvod domnívat se, že by taková analýza byla vhodná, a proto považuje tento argument za nepodložený. Komise proto dané tvrzení zamítla.
- (197) Na základě výše uvedených úvah Komise trvá na tom, že v případě zrušení opatření by se s největší pravděpodobností obnovila újma působená výrobnímu odvětví Unie.

G. ZÁJEM UNIE

1. Předběžné poznámky

- (198) V souladu s článkem 21 základního nařízení Komise zkoumala, zda by zachování stávajících opatření vůči ČLR nebylo v rozporu se zájmem celé Unie. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.

2. Zájem výrobního odvětví Unie

- (199) Během období přezkumného šetření překonalo výrobní odvětví Unie účinky újmy způsobené dumpingovým dovozem z ČLR. Kdyby však byla opatření vůči ČLR zrušena, je obnovení újmy pravděpodobné, jelikož výrobní odvětví Unie by bylo vystaveno dumpingovému dovozu z ČLR v množství, jež může být značné a může vyvíjet významný tlak na ceny. V důsledku toho by se hospodářská situace výrobního odvětví Unie z důvodů popsaných výše (viz 173. až 197. bod odůvodnění) pravděpodobně výrazně zhoršila. Zachování opatření by naopak zajistilo jistotu na trhu, umožnilo by výrobnímu odvětví Unie udržet si pozitivní hospodářskou situaci a působit na spravedlivém a konkurenčním trhu Unie.
- (200) Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že by bylo v zájmu výrobního odvětví Unie, aby opatření zůstala nadále v platnosti.

3. Zájem dovozců

- (201) Při zahájení přezkumu bylo kontaktováno více než tisíc známých dovozců/uživatelů. Jedenáct společností poskytlo odpovědi na formulář pro výběr vzorku a tři společnosti vyplnily dotazník.
- (202) Dvě z těchto společností byly proti zachování opatření a jedna uvedla, že by nebyla proti opatření, kdyby byla udržována na nižší sazbě. Zbývající společnost neměla žádný konkrétní názor na to, zda by opatření měla pozbýt platnosti, či nikoli.
- (203) Všechny tři tyto společnosti byly toho názoru, že kromě opatření je i kvůli současnému směnnému kurzu a nákladům na dopravu méně zajímavé dovážet keramické obkládačky z ČLR a že kdyby opatření pozbyla platnosti, dovoz z ČLR se asi podstatně nezvýší. Zároveň se dva ze tří dovozců domnívali, že před uložením antidumpingových cel byl dovoz z ČLR atraktivní díky designu a nízkým cenám.

- (204) V původním šetření byl vyvozen závěr, že uložení opatření by nemělo významný dopad na činnost dovozců, protože by mohli mimo jiné přejít na jiné zdroje dodávek. Komise tuto skutečnost v období přezkumného šetření skutečně zaznamenala a, zatímco podíl dovozu z ČLR na trhu poklesl na 1,7 %, dovoz z jiných zemí než z ČLR dosáhl téměř 8 % podílu na trhu (viz 127. bod odůvodnění), ve srovnání s 5,3 % v období šetření v rámci původního šetření⁽¹⁾. Tento dovoz nebyl ovlivněn cly, jelikož nepocházel z Číny. Komise tedy dospěla k závěru, že prodloužení platnosti opatření by nebránilo dovozcům v Unii nadále nakupovat obdobné výrobky z jiných zdrojů.
- (205) Kromě toho i relativně nízká míra spolupráce ze strany dovozců, kteří nejsou ve spojení, naznačuje, že zachování opatření by nemělo na dovozce významný negativní dopad.

4. Zájem uživatelů

- (206) Při zahájení přezkumu byli spolu s dovozci kontaktováni i všichni známí uživatelé. Nicméně žádný uživatel ani sdružení uživatelů se nepřihlásili. V původním šetření Komise vypočetla dopad opatření na konečné spotřebitele a dospěla k závěru, že dopad v podobě nárůstu nákladů na m² byl omezený a činil méně než 0,5 EUR/m². Průměrná roční spotřeba činila u spotřebitelů přibližně 2,2 m² na osobu v Unii. Průměrný dopad na spotřebitele tedy činil 1,1 EUR/m² na osobu v Unii. Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené ve 182. až 184. bodě odůvodnění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 917/2011, se tento dopad považoval za zanedbatelný. Komise rovněž analyzovala dopad opatření na dovozce, uživatele a dodavatele, kterým by mohly v důsledku uložení opatření vzniknout dodatečné náklady nebo by mohli pociťovat nedostatek dodávek. Byl vyvozen závěr, že uložení opatření nemělo významný dopad na jejich činnost.

5. Vážení a vyvažování zájmů

- (207) Při vážení a vyvažování protichůdných zájmů věnovala Komise zvláštní pozornost nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Zatímco zachování opatření by poskytlo ochranu důležitému výrobnímu odvětví Unie, včetně mnoha malých a středních podniků, proti pravděpodobnému obnovení újmy, poměrně nízká míra spolupráce ze strany dovozců a uživatelů naznačuje, že zachování opatření by na ně nemělo mít nepřiměřený negativní dopad.

6. Závěr ohledně zájmu Unie

- (208) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody k domněnce, že by nebylo v zájmu Unie zachovat v platnosti opatření uložená na dovoz keramických obkládaček pocházejících z ČLR.

H. ZÁVĚR A POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (209) Všechny strany byly informovány o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlelo zachovat stávající opatření vůči ČLR. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta pro předložení připomínek k poskytnutým informacím. Podání a připomínky byly v odůvodněných případech náležitě vzaty v úvahu.
- (210) Z výše uvedených důvodů by měla být v souladu s čl. 11 odst. 6 základního nařízení antidumpingová opatření uložená na dovoz keramických obkládaček pocházejících z ČLR nařízením (EU) č. 917/2011 zachována.
- (211) Toto nařízení je v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

⁽¹⁾ Viz 78. bod odůvodnění nařízení Komise (EU) č. 258/2011 ze dne 16. března 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 70, 17.3.2011, s. 5).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz glazovaných a neglazovaných keramických dlaždic a obkládaček, obkládaček pro krby nebo stěny; glazovaných a neglazovaných keramických mozaikových kostek a podobných výrobků, též na podložce, v současnosti kódu HS 6907, které pocházejí z Čínské lidové republiky.

2. Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením je pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Společnost	Clo	Doplňkový kód TARIC
Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co., Ltd.; Guangdong Jia-mei Ceramics Co., Ltd.;	32,0 %	B938
Qingyuan Gani Ceramics Co. Ltd.; Foshan Gani Ceramics Co. Ltd.	13,9 %	B939
Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd.	29,3 %	B009
Shandong Yadi Ceramics Co Ltd	36,5 %	B010
Společnosti uvedené v příloze I	30,6 %	
Všechny ostatní společnosti	69,7 %	B999

3. Uplatnění celních sazeb stanovených pro jednotlivé společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která musí splňovat požadavky stanovené v příloze II, celním orgánům členských států. Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Pokud jakýkoli výrobce z Čínské lidové republiky předloží Komisi dostatečné důkazy o tom, že a) v období šetření (tj. od 1. dubna 2009 do 31. března 2010) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Čínské lidové republiky, b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a c) po skončení období šetření vyvezl dotčené zboží do Unie nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt značné množství dotčeného výrobku do Unie, může Komise změnit přílohu I doplněním nového vyvážejícího výrobce mezi spolupracující společnosti, které nebyly zařazeny do vzorku nebo jim nebylo přiznáno individuální zacházení, a proto se na ně vztahuje vážené průměrné clo ve výši 30,6 %.

Článek 3

Při předložení prohlášení o propuštění do volného oběhu v souvislosti s výrobky uvedenými v článku 1 se do příslušného pole takového prohlášení zapíše počet metrů čtverečních dovezených výrobků.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. listopadu 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Čínští spolupracující výrobci, kteří nebyli zařazeni do vzorku nebo kterým nebylo přiznáno individuální zacházení:

Název	Doplňkový kód Taric
Dongguan He Mei Ceramics Co. Ltd	B132
Dongpeng Ceramic (Qingyuan) Co. Ltd	B133
Eagle Brand Ceramics Industrial (Heyuan) Co. Ltd	B134
Enping City Huachang Ceramic Co. Ltd	B135
Enping Huiying Ceramics Industry Co. Ltd	B136
Enping Yungo Ceramic Co. Ltd	B137
Foshan Aoling Jinggong Ceramics Co. Ltd	B138
Foshan Bailifeng Building Materials Co. Ltd	B139
Foshan Bragi Ceramic Co. Ltd	B140
Foshan City Fangyuan Ceramic Co. Ltd	B141
Foshan Gaoming Shuncheng Ceramic Co. Ltd	B142
Foshan Gaoming Yaju Ceramics Co. Ltd	B143
Foshan Guanzhu Ceramics Co. Ltd	B144
Foshan Huashengchang Ceramic Co. Ltd	B145
Foshan Jiajun Ceramics Co. Ltd	B146
Foshan Mingzhao Technology Development Co. Ltd	B147
Foshan Nanhai Jingye Ceramics Co. Ltd	B148
Foshan Nanhai Shengdige Decoration Material Co. Ltd	B149
Foshan Nanhai Xiaotang Jinzun Border Factory Co. Ltd	B150
Foshan Nanhai Yonghong Ceramic Co. Ltd	B151
Foshan Oceanland Ceramics Co. Ltd	B152
Foshan Oceano Ceramics Co. Ltd	B153
Foshan Sanshui Hongyuan Ceramics Enterprise Co. Ltd	B154
Foshan Sanshui Huiwanjia Ceramics Co. Ltd	B155
Foshan Sanshui New Pearl Construction Ceramics Industrial Co. Ltd	B156
Foshan Shiwan Eagle Brand Ceramic Co. Ltd	B157
Foshan Shiwan Yulong Ceramics Co. Ltd	B158
Foshan Summit Ceramics Co. Ltd	B159
Foshan Tidiy Ceramics Co. Ltd	B160
Foshan VIGORBOOM Ceramic Co. Ltd	B161
Foshan Xingtai Ceramics Co. Ltd	B162
Foshan Zhuyangyang Ceramics Co. Ltd	B163

Název	Doplňkový kód Taric
Fujian Fuzhou Zhongxin Ceramics Co. Ltd	B164
Fujian Jinjiang Lianxing Building Material Co. Ltd	B165
Fujian Minqing Jiali Ceramics Co. Ltd	B166
Fujian Minqing Ruimei Ceramics Co. Ltd	B167
Fujian Minqing Shuangxing Ceramics Co. Ltd	B168
Gaoyao Yushan Ceramics Industry Co. Ltd	B169
Guangdong Bode Fine Building Materials Co. Ltd	B170
Guangdong Foshan Redpearl Building Material Co. Ltd	B171
Guangdong Gold Medal Ceramics Co. Ltd	B172
Guangdong Grifine Ceramics Co. Ltd	B173
Guangdong Homeway Ceramics Industry Co. Ltd	B174
Guangdong Huiya Ceramics Co. Ltd	B175
Guangdong Juimsi Ceramics Co. Ltd	B176
Guangdong Kaiping Tilee's Building Materials Co. Ltd	B177
Guangdong Kingdom Ceramics Co. Ltd	B178
Guangdong Monalisa Ceramics Co. Ltd	B179
Guangdong New Zhong Yuan Ceramics Co. Ltd Shunde Yuezhong Branch	B180
Guangdong Ouya Ceramics Co. Ltd	B181
Guangdong Overland Ceramics Co. Ltd	B182
Guangdong Qianghui (QHTC) Ceramics Co. Ltd	B183
Guangdong Sihui Kedi Ceramics Co. Ltd	B184
Guangdong Summit Ceramics Co. Ltd	B185
Guangdong Tianbi Ceramics Co. Ltd	B186
Guangdong Winto Ceramics Co. Ltd	B187
Guangdong Xinghui Ceramics Group Co. Ltd	B188
Guangning County Oudian Art Ceramic Co. Ltd	B189
Guangzhou Cowin Ceramics Co. Ltd	B190
Hangzhou Nabel Ceramics Co. Ltd	B191
Hangzhou Nabel Group Co. Ltd	B192
Hangzhou Venice Ceramics Co. Ltd	B193
Heyuan Becarry Ceramics Co. Ltd	B194
Guangdong Luxury Micro-crystal stone Technology Co., Ltd	B195
Hitom Ceramics Co. Ltd	B196
Huiyang Kingtile Ceramics Co. Ltd	B197

Název	Doplňkový kód Taric
Jiangxi Ouya Ceramics Co. Ltd	B198
Jingdezhen Tidiy Ceramics Co. Ltd	B199
Kim Hin Ceramics (Shanghai) Co. Ltd	B200
Lixian Xinpeng Ceramic Co. Ltd	B201
Louis Valentino (Inner Mongolia) Ceramic Co. Ltd	B202
Louvrenike (Foshan) Ceramics Co. Ltd	B203
Nabel Ceramics (Jiujiang City) Co. Ltd	B204
Ordos Xinghui Ceramics Co. Ltd	B205
Qingdao Diya Ceramics Co. Ltd	B206
Qingyuan Guanxingwang Ceramics Co. Ltd	B207
Qingyuan Oudian Art Ceramic Co. Ltd	B208
Qingyuan Ouya Ceramics Co. Ltd	B209
RAK (Gaoyao) Ceramics Co. Ltd	B210
Shandong ASA Ceramic Co. Ltd	B211
Shandong Dongpeng Ceramic Co. Ltd	B212
Shandong Jialiya Ceramic Co. Ltd	B213
Shanghai CIMIC Holdings Co., Ltd	B214
Sinyih Ceramic (China) Co. Ltd	B215
Sinyih Ceramic (Penglai) Co. Ltd	B216
Southern Building Materials and Sanitary Co. Ltd of Qingyuan	B217
Tangshan Huida Ceramic Group Co. Ltd	B218
Tangshan Huida Ceramic Group Huiquin Co. Ltd	B219
Tegaote Ceramics Co. Ltd	B220
Tianjin (TEDA) Honghui Industry & Trade Co. Ltd	B221
Topbro Ceramics Co. Ltd	B222
Xingning Christ Craftworks Co. Ltd	B223
Zhao Qing City Shenghui Ceramics Co. Ltd	B224
Zhaoqing Jin Ouya Ceramics Company Limited	B225
Zhaoqing Zhongheng Ceramics Co. Ltd	B226
Zibo Hualiansheng Ceramics Co. Ltd	B227
Zibo Huaruino Ceramics Co. Ltd	B228
Shandong Tongyi Ceramics Co. Ltd	B229
Onna Ceramic Industries (China) Co., Ltd	B293
Everstone Industry (Qingdao) Co., Ltd	B998

PŘÍLOHA II

Platná obchodní faktura zmíněná v čl. 1 odst. 3 musí obsahovat prohlášení podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, v tomto formátu:

1. Jméno a funkce odpovědného pracovníka subjektu, který vystavil obchodní fakturu.
2. Toto prohlášení:

„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že keramické obkládačky prodávané v množství (objem) uvedeném na této faktuře, byly vyrobeny společností (název a sídlo společnosti) (doplňkový kód TARIC) v (dotčené zemi). Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.

(Datum a podpis)“

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/2180

ze dne 16. listopadu 2017

o prodloužení platnosti prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/412, kterým se členským státům povoluje stanovit dočasnou odchylku od některých ustanovení směrnice Rady 2000/29/ES, pokud jde o jasanové dřevo pocházející z Kanady nebo zpracované v Kanadě

(oznámeno pod číslem C(2017) 7488)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 1 první odrážku uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/412⁽²⁾ umožňuje za určitých podmínek, odchýlně od ustanovení čl. 5 odst. 1 směrnice 2000/29/ES ve spojení s bodem 2.3 kapitoly I části A přílohy IV uvedené směrnice, povolit členským státům dovoz jasanového dřeva (*Fraxinus* L.) pocházejícího z Kanady.
- (2) Jelikož okolnosti odůvodňující toto povolení stále trvají a nejsou známy žádné nové údaje, které by byly důvodem k přezkoumání zvláštních podmínek, měla by být platnost povolení prodloužena.
- (3) Na základě zkušeností s uplatňováním prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/412 je vhodné prodloužit toto povolení o jeden rok.
- (4) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/412 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V článku 5 prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/412 se datum „31. prosince 2017“ nahrazuje datem „31. prosince 2018“.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 16. listopadu 2017.

Za Komisi

Vytenis ANDRIUKAITIS

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/412 ze dne 17. března 2016, kterým se členským státům povoluje stanovit dočasnou odchylku od některých ustanovení směrnice Rady 2000/29/ES, pokud jde o jasanové dřevo pocházející z Kanady nebo zpracované v Kanadě (Úř. věst. L 74, 19.3.2016, s. 41).

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/2181**ze dne 21. listopadu 2017,****kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/1918 o určitých ochranných opatřeních v souvislosti s chronickým chřadnutím**

(oznámeno pod číslem C(2017) 7661)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 999/2001 stanoví pravidla pro prevenci, tlumení a eradikaci přenosných spongiformních encefalopatií (TSE) v Unii. Uvedené nařízení se uplatňuje na produkci a uvádění živých zvířat a produktů živočišného původu na trh a v některých zvláštních případech na jejich vývoz. Mimo jiné rovněž stanoví programy sledování některých přenosných spongiformních encefalopatií a také přijímání ochranných opatření v případě výskytu jejich ohnisek.
- (2) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1918 ⁽²⁾ stanoví dočasná ochranná opatření v souvislosti s chronickým chřadnutím (dále i „CWD“). Bylo přijato po zjištění pěti případů chronického chřadnutí u jelenovitých v Norsku v roce 2016. Bylo to poprvé, kdy bylo CWD zjištěno v Evropě, a poprvé, kdy byl ve světovém měřítku zjištěn přirozený výskyt CWD u sobů. Chronické chřadnutí je infekční nákaza a v případě jejího ohniska existuje riziko, že se může rozšířit na další populace jelenovitých a do dalších regionů a také na území jiných členských států Unie a států Evropského sdružení volného obchodu v Evropském hospodářském prostoru (dále jen „státy EHP/ESVO“).
- (3) Dne 2. prosince 2016 přijal Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) vědecké stanovisko ohledně chronického chřadnutí jelenovitých (dále jen „stanovisko EFSA“) ⁽³⁾. Stanovisko EFSA doporučilo provádění tříletého programu dohledu nad CWD u jelenovitých v Estonsku, Finsku, na Islandu, v Lotyšsku, Litvě, Norsku, Polsku a Švédsku, tedy ve státech Unie a EHP/ESVO s populací sobů nebo losů nebo s populacemi obou druhů. Stanovisko EFSA zdůraznilo, že cílem tohoto tříletého programu dohledu nad CWD by mělo být potvrzení nebo vyloučení přítomnosti CWD v zemích, v nichž tato nákaza nikdy dříve zjištěna nebyla, a v zemích, v nichž CWD zjištěno bylo, a to za účelem odhadu prevalence a zeměpisného rozšíření CWD. K dnešnímu dni nebylo CWD v Unii zjištěno, a pokud jde o státy EHP/ESVO, bylo zjištěno pouze v Norsku.
- (4) Po přijetí stanoviska EFSA byla nařízením Komise (EU) 2017/1972 ⁽⁴⁾ změněna příloha III nařízení (ES) č. 999/2001 za účelem stanovení tříletého programu dohledu nad CWD u jelenovitých v některých členských státech a ve státech EHP/ESVO, ve kterých se nachází populace jelenovitých, které mohly být vystaveny CWD, vztahujícího se na období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2020 (dále jen „tříletý program dohledu nad CWD“). Účelem tříletého programu dohledu nad CWD je získat jasný obraz o epizootologické situaci, pokud jde o CWD u jelenovitých v Evropě.
- (5) Mezi lednem 2017 a zářím 2017 informovalo Norsko Komisi a členské státy prostřednictvím elektronických zpráv podle části I.B kapitoly B přílohy III nařízení (ES) č. 999/2001 o třech dalších případech CWD zjištěných u volně žijících sobů, kromě pěti případů CWD zjištěných v Norsku v roce 2016 u volně žijících sobů a volně žijících losů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1918 ze dne 28. října 2016 o určitých ochranných opatřeních v souvislosti s chronickým chřadnutím (Úř. věst. L 296, 1.11.2016, s. 21).

⁽³⁾ Scientific Opinion on Chronic wasting disease (CWD) in cervids (Vědecké stanovisko týkající se chronického chřadnutí (CWD) jelenovitých), *The EFSA Journal* (2017);15(1):46.

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (EU) 2017/1972 ze dne 30. října 2017, kterým se mění přílohy I a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, pokud jde o program dohledu nad chronickým chřadnutím u jelenovitých v Estonsku, Finsku, Lotyšsku, Litvě, Polsku a Švédsku, a zrušuje rozhodnutí Komise 2007/182/ES (Úř. věst. L 281, 31.10.2017, s. 14).

- (6) Stanovisko EFSA rovněž zdůrazňuje, že využívání přírodních věřidel na bázi moči jelenovitých zvyšuje pravděpodobnost zavlečení CWD do Unie, a doporučuje přijmout opatření s cílem snížit pravděpodobnost jeho zavlečení prostřednictvím věřidel na bázi moči jelenovitých. Infekce CWD je přítomna v moči, která má z tohoto důvodu význam pro přenos a šíření CWD. Moč získaná z infikovaných jelenovitých tak může ve formě věřidel vést ke kontaminaci oblastí, ve kterých se CWD dříve nevyskytovalo, touto nákazou. Stanovisko EFSA doporučuje ukončit používání věřidel na bázi moči jelenovitých.
- (7) S ohledem na doporučení uvedená ve stanovisku EFSA je vhodné doplnit ochranná opatření stanovená v prováděcím rozhodnutí (EU) 2016/1918 tak, aby zahrnovala věřidla na bázi moči jelenovitých a zakázala dovoz věřidel na bázi moči jelenovitých ze třetích zemí do Unie, pohyb zásilek věřidel na bázi moči jelenovitých, které pocházejí z Norska, do Unie a výrobu, uvádění na trh a používání věřidel na bázi moči jelenovitých pocházejících z oblastí Švédska a Finska uvedených v příloze prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/1918.
- (8) Kromě toho by vzhledem ke zjištění nových případů CWD v Norsku a v závislosti na výsledku tříletého programu dohledu nad CWD měla být doba použitelnosti prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/1918 prodloužena. Doba použitelnosti uvedeného rozhodnutí by proto měla být prodloužena do 31. prosince 2020.
- (9) Je rovněž nezbytné změnit přílohu prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/1918 v důsledku změn článků uvedeného aktu stanovených tímto rozhodnutím.
- (10) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/1918 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (11) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/1918 se mění takto:

1) Vkládá se nový článek 3a, který zní:

„Článek 3a

1. Zakazuje se dovoz věřidel na bázi moči jelenovitých ze třetích zemí do Unie.
 2. Zakazuje se pohyb zásilek věřidel na bázi moči jelenovitých, které pocházejí z Norska, do Unie.
 3. Zakazuje se výroba, uvádění na trh a používání věřidel na bázi moči jelenovitých, které pocházejí z oblastí uvedených v příloze.“
- 2) V článku 4 se datum „31. prosince 2017“ nahrazuje datem „31. prosince 2020“.
- 3) Příloha se nahrazuje zněním obsaženým v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 21. listopadu 2017.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

1. Oblasti Švédska uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) a e), čl. 3 odst. 1, 2 a 4 a čl. 3a odst. 3

- kraj Norrbotten,
- kraj Västerbotten,
- kraj Jämtland,
- kraj Västernorrland,
- obec Älvdalen v kraji Dalarna,
- obce Nordanstig, Hudiksvall a Söderhamn v kraji Gävleborg.

2. Oblasti Finska uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. b), čl. 3 odst. 1, 3 a 4 a čl. 3a odst. 3

- oblast nacházející se mezi norskou-finskou hranicí a sobím plotem mezi Norskem a Finskem.“
-

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS